

**Poikien etunimet ja nimistön muutos
Lehtimäen kappeliseurakunnassa 1860–1901**

Jimi-Jaakko Hemming Mäenpää

Kandidaattitutkielma

Historian ja etnologian laitos

Jyväskylän yliopisto

01.06.2024

Sisällysluettelo

1.	Johdanto.....	2
1.1	Taustaa nimistöstä ja aiheesta yleisesti.....	2
1.2	Lähteet ja menetelmät.....	3
2.	Nimistön yleiset muutokset	6
2.1	Suomalaiset muodot	7
2.2	Vieraskieliset nimet	9
3.	Nimistön kokonaisuus.....	12
4.	Nimenannon perusteet.....	16
4.1	Muutos ja pysyvyys	19
4.2	Almanakkojen vaikutus	20
5.	Johtopäätelmät ja yhteenveto	21
	Lähdeluettelo.....	23

1. Johdanto

Tässä tutkielmassani tarkastelen Etelä-Pohjanmaalla sijaitsevan Lehtimäen kappeliseurakunnan alueella syntyneiden ja kastettujen poikalasten nimiä ja nimistön muutoksia aikavälillä 1860–1901. Tarkoitukseni on sekä tarkastella tutkimusajankohtani nimistöä, ja samalla tutkia, millä tavoin ja miksi nimistön rakenne alkoi tuona aikana uusien kulttuurivirtauksien ilmenemisen, suomalaisuusaatteen leviämisen sekä maalaisyhteiskunnan modernisoitumisen takia muuttumaan 1800-luvun loppua kohti.

Nykyisistä maakunnista Etelä-Pohjanmaan kaakkoisosassa, Suomenselän alueella sijaitseva Lehtimäki on vanhastaan kuulunut muun Järviselän kanssa Pietarsaaren emäseurakunnan yhteyteen.¹ Tämä kappeli itsenäistyi omaksi seurakunnakseen vuonna 1812². Rukoushuonekunta Lehtimäestä tuli vuodesta 1799.³ Rukoushuonekunnasta tuli Kappeliseurakunta vuonna 1859, samalla kun läheinen Alajärven kappeli itsenäistyi Lappajärven seurakunnasta⁴

1.1 Taustaa nimistöstä ja aiheesta yleisesti

Jotta etunimistöä voitaisiin tutkia, täytyy ensin määritellä, mihin asetetaan etunimen käsitteen rajat. Professori Eero Kiviniemi määrittelee nimen rajaksi eri kirjoitusasuun.⁵ Olen käyttänyt Kiviniemen määritelmää lähdeaineistoja läpikäydessäni, joskin puhun koko tutkimuksessani nimien eri kirjoitusasuista. Perustelen tätä sillä, että on kankeampaa puhua joka kerta saman kantanimen eri kirjoitusasusta. Tilastollisessa mielessä kaikki kirjoitusasut on siis eritelty. Ne voi löytää liitteestä A. Toinen vaihtoehto on luokitella nimiä sillä tavalla, että yhdellä nimellä katsotaan olevan eri kirjoitusasuja.⁶ Tämä käytäntö ei ole mielestäni perusteltu, sillä raja kirjoitusasuun ja varsinaisen eri nimen välillä ei ole tarkka. On vielä helppoa todeta, että Väinö ja Wäinö ovat saman nimen eri kirjoitusasuja, mutta on vaikeampaa todeta, ovatko esimerkiksi Aleksanteri ja Alekski saman nimen kirjoitusasuja vai eri nimiä. Mikäli eri kirjoitusasuja aletaan tulkitsemaan samaksi nimeksi, päädytään ongelmalliseen tilanteeseen, jossa nykyistä nimistönluokittelua leimataan vanhan aineiston päälle.⁷ Emme myöskään varmuudella tiedä nimien ääntämisasuja, joten yhteiseen ääntämisasuun

¹ Junnila 1983, 493–494

² Holma 1983, 722

³ Rantatupa 1983, 868

⁴ Holma 1983, 723

⁵ Kiviniemi 2006, 21–22

⁶ Kiviniemi 2006, 21–22

⁷ Kotilainen 2008, 144–145

vetoaminen jokseenkin ontuu. Monessa aiemmassa tutkimuksessa on kuitenkin päädytty yhdistelemään eri kirjoitusasut yhteen. Mainittakoon myös, että tässä tutkimuksessa puhun etunimistä, mutta yhtä hyvin voisi puhua kastenimistä tai henkilönnimistä.

Aiemmin etunimistöä kirkollisen aineiston pohjalta ovat tutkineet Sofia Kotilainen ja Reetta Oksanen suvun ja sukuyhteisön sisäisen nimenannon kautta. Molempien teeseinä on, että 1800-luvun kuluessa individualismi mursi vanhoja nimenantoperiaatteita. Kotilainen keskittyy vielä erityisesti myös laajempaan kulttuurilliseen muutokseen. Jaana Tokola ja Kaj Borg ovat tutkineet nimistökokonaisuutta 1800-luvun Kalajoella ja Dragsfjärdillä aikavälillä 1728–1855. Samaa lähestymistapaa käyttää myös Hellevi Arjava, joka on tutkinut Kangasnimien etunimistöä vuosina 1648–1899 sekä Riikka Rajasuu on tutkinut Turun Oulun ja Kuopion kastenimistöä vuosina 1725–1744 ja 1825–1844. Tokola esittää Kotilaisen ja Oksasen tavoin, että etunimi alkoi 1800-luvun loppua kohden osoittamaan enemmän yksilöllisyyttä yhteisöllisyyden sijaan. Borg on keskittynyt nimistön alkuperään ja sen muutokseen. Hänen tutkimuksessaan tulee erityisesti ilmi ruotsalaisten trendien vaikutus Suomeen. Myös Arjava on keskittynyt nimistön alkuperään, hän esittää, että valtakunnalliset trendit sekä osittain yleispohjoismaalaiset trendit näkyivät myös maaseudulla, joskin maaseudulla nimenantoon vaikuttivat enemmän myös mikrotason tekijät, nimi saattoi yleistyä yhden kantajan ansiosta. Rajasuu on määrällisessä tutkimuksessaan nostanut esiin juuri prosentuaaliset osuudet tiettyjen 1800-luvun nimitrendien kuten toisen etunimen yleistymisen suhteen. Anita Buzgó on tutkinut suomalaistettujen nimien käyttöä eri sosiaaliryhmissä. Hänen mukaansa koulutetut säätyläiset omaksuivat suomalaistetut nimet ensimmäisenä. Arja Lampinen on tutkinut Jyväskylän uniikkinimistöä 1800-luvulla. Hänen mukaansa uniikkinimistön määrä kasvoi 1800-luvulla. Kalenterinimistöä 1800-luvun lopulta eteenpäin on tutkinut Maria Salmi. Hänen tutkimuksensa osoittaa kalenterinimistön hitaan muutoksen vanhoista pyhimysnimistä kansanomaisiin sekä suomalaisiin muotoihin. Hänen mukaansa kalenteri oli pitkään jäljessä nimenantotrendeistä.

1.2 Lähteet ja menetelmät

Pääasiallisina lähteinäni olen käyttänyt Lehtimäen seurakunnan arkistoon kuuluvia syntyneiden ja kastettujen luetteloita.⁸ Tämän lisäksi muita käyttämiäni primäärilähteitä ovat Helsingin yliopiston julkaiseman almanakan suomen- ja ruotsinkieliset vuosikerrat 1860–1901 sekä kansanvalistusseuran kalenterin vuosikerrat 1881–1901. Nimien etymologiseen tarkasteluun olen lähteinäni käyttänyt Pentti Lempiäisen mainiota teosta *Suuri etunimikirja*, Kustaa Vilkun ja Pirjo Mikkosen teosta

⁸ KA, Lehtimäen seurakunnan arkisto, IC:3, IC:4, IC:5, Kortit 19–28

Etunimet sekä Anne Saarikallen ja Johanna Suomalaisen teosta *Suomalaiset etunimet Aadasta Yrjöön*.⁹ Nimikirjoihin en ole viitannut erikseen, ellei erityistä aihetta siihen ole. Lehtimäen seurakunnan arkistoon kuuluvia pääkirjoja olen käyttänyt yksittäistapauksissa nimien selvittämiseen. Näitä olen myös hyödyntänyt muutaman esimerkin antamiseen. Syntyneiden ja kastettujen luettelosta olen jokaisen poikalapsen kohdalla selvittänyt nimen, syntymäpäivän, kastepäivän, vanhemmat sekä heidän patronyyminsä sekä kasteen toimittaneen papin. Muut tiedot, kuten kummien nimet, sosiaaliset statukset sekä erinäiset muut merkinnät olen jättänyt tämän tutkimuksen suhteen tarkastelusta pois.

Tutkimukseni on kvantitatiivinen sikäli, että keskityn kokonaisuuteen sekä tilastolliseen lähestymistapaan. Teen käsittelykappaleissa yksittäisiä nostoja etymologiaan liittyen, sillä sen tilastoiminen osoittautui hyvin hankalaksi ja olisi silti ollut jokseenkin mielivaltaista. Lukuisat liitteet auttavat havainnollistamaan nimistön luonteen muutosta itse syntyneiden poikien määrän sekä useampinimisyyden suhteen. Poikalapsiin keskityn, koska se osoittautui hyväksi tavaksi rajata aineisto. Olen kyllä käynyt myös tyttöjen nimet läpi, mutta en ole niitä analysoinut tarkemmin.

Niin aineistoa tutkittaessa kuin sen perusteella johtopäätöksiä tehtäessä tulee muistaa, että vaikka kirkollisilla aineistoilla on ollut yleinen väestökirjanpidollinen rooli niin tutkimukseni aikana, kuin vielä pitkään sen jälkeenkin, niiden ensisijainen tarkoitus oli pitää kirjaa seurakunnan jäsenistä ja heihin liittyvistä asioista.¹⁰ Syntyneiden ja kastettujen luetteloiden oli siis myös ensisijaisesti tarkoitus pitää kirjaa siitä, ketkä on kastettu Suomen evankelisluterilaisen kirkon jäseniksi. Tällöin on mahdollista, joskin epätodennäköistä, että yksittäisiä lapsia on vuoden 1889 eriuskolain jälkeen jäänyt pois. Lehtimäellä ei baptismia tai muita ”vapaita suuntia” esiintynyt, mutta vähäistä kannatusta se oli saanut esimerkiksi Ähtärissä.¹¹ Tutkimuksen ajankohtana oli myös selvää, että kaste toimitettiin kaikille syntyneille, jotta lapsi liitettäisiin seurakuntaan ja luterilaisen kristillisen uskon mukaisesti hän ottaisi ensimmäisen askeleen kohti pelastusta.¹² Tutkimusajankohdan alussa voimassa ollut vuoden 1686 kirkkolain mukaan kaste tuli toimittaa viimeistään lapsen kahdeksantena elinpäivänä.¹³ Kirkkolakia muutettiin vuonna 1869, jolloin takarajaksi asetettiin kahdeksan viikkoa.¹⁴ Kansa kuitenkin piti edelleen tärkeänä pikaista kastetta, esimerkiksi peläten, että Piru vie lapsen ja tuo

⁹ Lempiäinen, Pentti 2004; Vilkuna & Mikkonen 2005; Saarikalle & Suomalainen 2007

¹⁰ Kotilainen 2009 A, 494

¹¹ Seppo 1987, 257

¹² Lutherin Vähä katekismus, Pyhän kasteen sakramentti

¹³ Kotilainen 2008, 127

¹⁴ Kotilainen 2008, 128

vaihdokkaan tilalle,¹⁵ joten kastepäivä harvoin venyi kovin kauaksi. Kaste ei ollut, eikä se ole vielääkään varsinaisesti nimenantamisjuhla, joskin se on siitä on tullut nimenantoriitti.

Ennen nykyaikaista väestökirjanpitoa saman ihmisen kohdalla nimen eri kirjoitusmuodot saattoivat vaihdella. Ortografia ei aina ollut vakiintunutta.¹⁶ Lapsi saatettiin siis merkitä eri nimimuodolla syntyneiden ja kastettujen luetteloon, rippikirjaan ja kuolleiden luetteloon. Vaikka vielä 1870-luvulla perinteisten ruotsinkielisten muotojen käyttö syntyneiden ja kastettujen luettelossa oli yleistä, eräs helmikuussa 1877 syntynyt poika merkittiin kasteluetteloon nimellä Karl Kristian. Kuitenkin myöhemmin rippikirjassa hän on saanut kansanomaisen nimiasun Kalle Risto. Nimi on siis saattanut ”muuttua” vuosien varrella.¹⁷ Esimerkkejä on paljon ja parhaimmillaan nimen kirjoitusasu on saattanut muuttua useain kertaan asiakirjoissa. Eräs helmikuussa 1862 syntynyt Kustavi Nikolai on vuosien 62–70 rippikirjassa Gustaf Nikolai ja myöhemmin vuosien 81–91 rippikirjassa hän on Kustaa Niku.¹⁸ Kysymys siitä, mikä oli henkilön ”oikea” nimi muuttuu täten monimutkaiseksi. On mahdotonta sanoa, onko kirjoitusasu valittu papin tai kirjurin toimesta, vai ovatko vanhemmat juuri toivoneet lapselle sitä kirjoitusasia. Papistolla oli nimittäin pitkään paljon valtaa vaikuttaa nimenantoon.¹⁹

Asiakirja-aineistoon perustuvassa tutkimuksessa ei myöskään oteta huomioon kutsumamuotojen kirjoja, joita henkilöstä on käytetty. Joskin toisinaan hyvinkin kansanomainen puhuttelumuoto on annettu lapselle kasteluetteloonkin. Esimerkiksi Jaska on löytänyt tiensä kasteluetteloon kaksikin kertaa tutkimusaikana. Täytyy myös muistaa, että kasteluetteloon on toisaalta merkitty lapsia, jotka eivät ole ehkä koskaan astuneet jalallaankaan Lehtimäen alueelle ja toisaalta ihmisiä on erinäisistä syistä jäänyt pois.²⁰ Siksi ei voida olettaa syntyneiden ja kastettujen luettelon tai muidenkaan seurakunnan väestökirjanpitoaineistoiden antavan täydellistä kuvaa ajan tilanteesta. Olen merkinnyt jokaisen ortografisen variantin omaksi nimekseen, joskin toisinaan hankalasti luettavan käsialan takia ortografiassa on tulkinnanvaraisuutta. Esimerkiksi saman kantanimen kaksi eri lyhentymää, Juho ja Juha ovat vaikeasti erotettavissa. Aineistossa esiintyy myös vuosina 1860–1862 muutamia tapauksia,

¹⁵ Sinisalo 1990, 662–663

¹⁶ Rajasuu 2013, 30–33. Kotilainen 2013, 66–67

¹⁷ KA, Lehtimäen seurakunnan arkisto, IAa:8, Kortti 34 KA, Lehtimäen seurakunnan arkisto, IC:3, Kortti 21

¹⁸ KA, Lehtimäen seurakunnan arkisto, IC:3, Kortti 19; KA, Lehtimäen seurakunnan arkisto, IAa:7, Kortti 26; KA, Lehtimäen seurakunnan arkisto, IAa:9, Kortti 43

¹⁹ Kotilainen 2008, s143

²⁰ Pitkänen 1977, 151–156; Kotilainen 2009 A, 494–496

jossa ääntämistä on osoitettu merkeillä, jotka muistuttavat Wolmar Kilpisen venykekirjoitusta. Päädyin ne sellaisiksi tulkitsemaan, ja otin ne mukaan niissä asuissa, missä ne aineistossa esiintyvät

Olen analysoinut nimistöä useasta eri näkökulmasta, ja tätä varten jakanut ja järjestänyt aineistosta löytämäni ja listaamani poikalasten kastenimet kolmeen kymmenen vuoden ajanjaksoon, sekä yhteen kahdentoista vuoden ajanjaksoon. Näihin neljään jaksoon viittaa itse tekstissä ja kaikista niistä on löydettävissä liitetaulukot, josta ilmenee kaikki jaksolla käytössä olevat nimet ja niiden käytön määrä ensimmäisenä etunimenä ja muina etuniminä.

2. Nimistön yleiset muutokset

Kokonaisuudessaan syntyneiden poikalasten määrä kasvaa tutkimusajankohtana sekä samaan aikaan annettujen nimien määrä kasvaa osittain lasten määrästä, osittain kaksinimisyiden yleistymisen takia. Suosituimmat nimet ensimmäisellä aikajaksolla välillä 1860–69 ovat lähinnä sekoitus Ruotsin hovista tuttuja hallitsijanimiä sekä kansanasuisia *Raamatusta* ja aiemmin muisteltujen pyhimysten joukosta ammennettuja nimiä. Nimistö alkaa tästä vähitellen muuttumaan, 1900-luvun vaihteen lähestyessä ja niin yksittäisten nimien, kuin nimien käytön suhteen perinne osittain rikkoutuu, mutta ei suinkaan katoa. Syntyneiden ja kastettujen poikalasten määrä koko tutkimusajanjaksolla esitetään liitteessä A.

Taulukko osoittaa keskimääräisesti pientä kasvua poikalasten määrässä. 60-luvun lopulta 70-luvun alkuun sijoittuva notkahdus syntyneiden ja nimen saaneiden lasten määrässä johtuu nälkävuosista, jotka Järviseudullakin aiheuttivat väestön kokonaismäärän vähenemisen sille tasolle, että kului usea vuosi ennen kuin väestö oli jälleen samalla tasolla kuin ennen nälänhätää. Järviseudulla, myös Lehtimäellä, katovuodet aiheuttivat tuhoa jo 60-luvun alkupuolelta lähtien²¹ Tämä selittää, miksi taulukon käyrä notkahtaa jo 1860-luvun alussa. Pohja saavutettiin koko Järviseudulla vuonna 1868,²² joka on myös Lehtimäellä kastettujen poikalasten suhteen heikoin vuosi, sillä silloin syntyi ja kastettiin vain 16 poikaa. Syntyneiden lasten määrä saavuttaa huippunsa vuonna 1883 jolloin syntyi ja kastettiin peräti 59 poikalasta. Lehtimäellä tutkittujen vuosien välillä lasten määrien vaihtelu on melko pientä, mutta kokonaisuudessaan Järviseudun yleinen tilanne pitää paikkansa myös Lehtimäellä.²³

²¹ Nygård 1983, 34, 42, 62–65

²² Nygård 1983, 44

²³ Nygård 1983, 40–41

2.1 Suomalaiset muodot

Suomalaiset muodot ilmestyvät aineistoon jo ensimmäisenä vuonna, jota tutkimukseni käsittelee. Ennen loppuvuotta 1860 nimet olivat olleet yksinomaan ruotsalaisissa muodoissa. Samoihin aikoihin kuin syntyneiden ja kastettujen luettelon kieli vaihtuu ensimmäisen kerran ruotsista suomeksi. Molempien takana lienee Lehtimäellä armovuodensaarnaajana toiminut Herman Maurits Inberg. Pian kuitenkin vanha käytäntö palautuu toukokuussa 1862 ilmeisesti uuden papin myötä, ja yksinomaan ruotsinkieliset muodot sekä ruotsinkielinen teksti palaavat aineistoon 60-luvun jälkimmäiseksi puolikkaaksi.

Paluu ruotsiin ei kuitenkaan kestä kauaa, sillä suomalaiset muodot tekevät hidasta paluuta jo heti 1870-luvun vaihteesta, jolloin Matti palaa syntyneiden ja kastettujen luetteloon. Jälleen syynä tähän on todennäköisesti Herman Maurits Inberg, joka aloitti Lehtimäellä kappalaisen virassa vuonna 1870, mutta kuoli jo samana vuonna. Dokumentin kieli vaihtuu takaisin suomeksi pari vuotta myöhemmin vuonna 1872 Gustaf von Essenin toimiessa kappalaisena ja vastedes pysyy suomenkielisenä yksittäisiä kirjauksia lukuun ottamatta koko tutkimuksen käsittelemän ajan.

Lehtimäki oli melko varhainen seurakunta tai tässä tapauksessa kappeliseurakunta kielenvaihdoksen suhteen. Esimerkiksi Kangasniemellä kirkonkirjojen kieli vaihtui vasta 1880-luvulla.²⁴ Vaikka 1860-luvun alusta otettiin takapakkia, tuli muutos olemaan pitkällä aikavälillä kuitenkin selvä. Tähän vaikuttamassa ovat todennäköisesti valtakunnalliset kulttuurilliset trendit, jotka lähtivät liikkeelle 1800-luvulla ensin sivistyneistön keskuudesta. Ruotsinkieliset muodot kuten Henrik, Matts, Erik, Karl ja Gustaf väistyvät hiljalleen ja tilalle tulivat suomalaiset nimimuodot, Heikki, Matti, Erkki, Kaarle/o ja Kustaa. Toisin kuin voisi olettaa ruotsalaiset muodot eivät kuitenkaan katoa, ja vielä vuonna 1901 on yksi poika kastettu nimellä Johan. Merkittävää on myös, että vaikka muodot vaihtuvat suomalaisiksi, monen perinteisen ”ruotsalaisen” nimen suosio jatkuu vahvana kansanomaisina muotoina, jotka nyt vain virallistetaan käyttämällä siitä syntyneiden ja kastettujen luettelossa. Täytyy myös huomauttaa, että tietyt kansanomaiset muodot ylittävät suomen ja ruotsin kielirajan. Esimerkiksi Kallea on käytetty sekä suomen että ruotsinkielisillä alueilla kantanimen Karl kansanomaisena muotona.²⁵ On hyvä huomioida, että vaikka vielä 1870-luvulla perinteisten ruotsinkielisten muotojen käyttö syntyneiden ja kastettujen luettelossa oli yleistä, niitä käytettiin kasteluettelossa vielä sen jälkeenkin. Nimi ei vielääkään merkinnyt todellista kutsumanimeä, kuten ei

²⁴ Arjava 2005, 88

²⁵ Blomqvist 1993, 11–12

ennenkään. Eikä kasteluettelossa ollut nimi ollut välttämättä sama kuin muissa asiakirjoissa käytetty nimi.

Kansallisromantiikan mukanaan tuomat nimet saapuvat Lehtimäelle kolmannella ja neljännellä aikajaksolla eli välillä 1880–1889 ja 1890–1901 Nimet kuten Toivo ja Urho edustavat tätä nimityyppiä. Ensimmäisenä luetteloon ilmestyy Toivo vuonna 1887. Myös Kalevalan vaikutus näkyy jo 1800-luvun lopulla, mutta oikeastaan vain kahden nimen, Väinön ja Ilmarin kohdalla. Väinö tai pikemminkin Wäinö, sillä siinä muodossa nimi esiintyy, ilmestyy nimistöön vuonna 1891 ja Ilmari vuonna 1889. Nimet kuten Usko ja Toivo ovat ns. ominaisuusnimityyppiä, sillä kyseisillä nimillä on haluttu toivoa lapsille tiettyä ominaisuutta. Toisinaan ominaisuusnimet ovat olleet käännöksiä jo olemassa olevista latinalais-kreikkalaisista pyhimysnimistä. Esimerkiksi Voitto on käänнос Lehtimäellä myös hyvin suositusta Viktorista. Toivo ja Usko ovat siitä erityisiä nimiä, että vaikka ne edustavat suomalaisten nimien esiinmarssia, niiden antamisen takana on todennäköisesti vaikuttanut myös kristillinen vakaumus tai vähintäänkin ympäröivä kristillinen kulttuuri. Usko, Toivo ja naisennimenä Lempi löytyvä kaikki aineistoista. Nimet eivät ole siis edustaneet arvoiltaan ainoastaan suomenmielisyyttä,²⁶ vaan nimenantajilla on saattanut olla mielessä Raamatusta tuttu kolmen sanan sarja, usko toivo ja rakkaus²⁷ Todellisia kansallisromanttisia nimiä ovatkin uusista nimistä lähinnä Väinö ja Ilmari, sillä toisin kuin luonnenimet, joita on saatettu antaa kristillisessä mielessä jotain hyvää ominaisuutta lapselta toivoen, Kalevalasta otetut Väinö ja Ilmari ovat selkeämpi osoitus kansallisromanttisista arvoista.

Lehtimäellä tällaisten kansallisromanttisten nimien käyttö on ollut melko vähäistä tutkimusajalla. Ne myös saapuvat nimistöön suhteellisen myöhään. Laajan sivistyneistön omaavassa Jyväskylässä samat nimet otettiin käyttöön jo 1870-luvulla²⁸ Kalevalasta poimitun nimen antaminen lapselle ei välttämättä tarkoittanut kansallismielistä paatosta tai suomenmielisyyttä, vaan myös ruotsinkieliset saattoivat käyttää esimerkiksi Väinöä.²⁹ Lehtimäellä ei toki ruotsinkielisiä ollut yksittäisiä ruotsinkielisiä sivistyneistöön kuuluvia lukuun ottamatta. Ruotsinkielisiä oli aikoinaan ollut Järvisseudulla, joskaan ei Lehtimäellä. Emäseurakunnassa Alajärvellä ruotsinkielistä väestöä oli ollut, mutta he olivat menettäneet kielensä jo 1800-luvun puoleenväliin mennessä.³⁰ Myös uskonnollinen tilanne on saattanut vaikuttaa siihen, miksi kansallismielisyys ei laajemmin näy nimistössä.

²⁶ Oksanen 2007, 99–100

²⁷ 1 Kor 13:13 1776 Biblia

²⁸ Buzgo 2017, 179–180

²⁹ Blomqvist 1993, 51

³⁰ Junnila 1999, 33–37

Beckiläiset, joita Alajärven emäseurakunnan kirkkoherra edusti, suhtautuivat jokseenkin epäilevästi suomalaisuusliikkeeseen.³¹

1800-luvun loppupuolella uusien suomalaisten nimien ilmestyessä käyttöön, nimi ei aina aluksi ollut selkeästi miehen tai naisennimi. Tämä nimistön suhteen aiheutti rakoilua perinteisesti hyvin selkeään jakoon tyttöjen ja poikien nimien välillä. Eräs tällainen tapaus löytyy viimeiseltä aikajaksolta, jossa esiintyy nimi Lahja, tässä tapauksessa aineiston mukaan miehennimenä. Kuitenkin Lahja on osa kansallisen heräämisen kauden nimiä, joita on annettu molemmille sukupuolille.³² Lahja on joka tapauksessa sijainnut kansanvalistusseuran kalenterissa saman merkityksen omaavan miehennimi Donatuksen päivänä³³

2.2 Vieraskieliset nimet

Toisin kuin voisi olettaa tutkimusaikana myös Germaanisten, niin skandinaavisten kuin saksalaisten sekä muiden selvästi uusien ”vierasperäisten” nimien määrä ja moninaisuus kasvavat. Sellaiset nimet kuin Arvid, Selim ja Hjalmar ilmestyvät nimistöön tutkimusaikana. Osa germaanisista nimistä kuten Arvid ja Ivar ovat kyllä olleet vähäisessä käytössä Suomessa jo pitkään, mutta toiset kuten Einar ja Brynolf ovat uudempaa aineista. Marianne Blomqvist toteaa, että 1800-luku oli vanhojen pohjoismaalaisten nimien paluun aikaa. Tätä nimityyppiä edustavat juuri aiemmin mainitut Arvid ja Hjalmar. Blomqvist mainitsee erikseen Runebergin runon *Kuningas Fjalar* syynä nimen Hjalmar popularisointiin.³⁴

Vanhat esikristilliset nimet olivat Ruotsissa säilyneet ja kansallisromantiikka nosti ne jälleen suosioon, joka vaikutti myös Suomeen, vaikka täällä pyrittiin oman kansallisen heräämisen mukaisesti käyttämään ”suomalaisia” nimiä.³⁵ Tällainen kehityskulku osaltaan nakertaa ennakkoletusta, että nimistön suhteen 1800-luvun loppupuoli oli suomalaistumista ja ruotsalaisen kulttuurivaikutuksen väistymistä. Ruotsalainen vaikutus ei tunnu menevään mihinkään, sillä ruotsalaisen kansallisromantiikan nimet lisääntyvät nimistössä samaa tahtia suomalaisten kanssa. Pelkästään kokonaismääriä tarkastelemalla voitaisiin jopa todeta, että Lehtimäellä 1800-luvun loppupuoli oli pikemminkin kansainvälistymisen aikaa kuin kansallismielisyyden aikaa. Alkuperältään englantilaisten, ruotsalaisten ja saksalaisten nimien määrä ja osuus ovat suurempia

³¹ Salokangas 1987, 771–773

³² Kiviniemi 1982, 194

³³ Salmi 2013, 22

³⁴ Blomqvist 1993, 65

³⁵ Salmi 2013, 20

kuin uusien kansallisromanttisten ja ominaisuusnimien määrä. Tällaisia nimiä ovat esimerkiksi Alfred ja Arthur sekä Anselm ja Waldemar. Näiden nimien popularisointiin on saattanut tietysti myös vaikuttaa 1880-luvulla Lehtimäeltä alkanut muuttoliike Amerikkaan. Palanneita oli kuitenkin vielä tutkimusajankohtana vähän, joten tämän mahdollisuuden voi todeta melko epätodennäköiseksi tänä aikana.³⁶

Hallitsijanimet ovat nimistöissä läsnä koko tutkimusaikana. Venäjän keisarinimet Aleksanteri ja Nikolai eri muotoineen vakiintuivat käyttöön todennäköisesti jo ennen tutkimusperiodia. Ne molemmat nimittäin esiintyvät kaikilla jaksoilla, ensimmäisen kerran jo vuonna 1860. Näiden lisäksi nimistöissä säilyvät vahvoina ruotsalaiset hallitsijanimet. Karl ja Gustaf luikuisine kansanomaisine muunnoksineen ovat näistä yleisimmät. Myös uudehko ruotsalainen hallitsijanimi Oskar, välillä muodossa Oskari, on löytänyt tiensä käyttöön, vaikka se kalenterista puuttuukin ja kansanvalistusseurankin kalenterissa se on vain vuodesta 1881 Ruotsin ja Norjan kuninkaan nimenä ilman varsinaista nimipäivää. Vaikka Oskar-nimen saapuminen ruotsalaiseen käyttöön tapahtui Suomen irtautumisen jälkeen, ei tämä selvästi ole estänyt nimen käyttöönottoa.³⁷ On toki myös mahdollista, mutta epätodennäköistä että Oskar on omaksuttu suoraan Ossianin lauluista, josta se on lähtöisin. Lehtimäellä ei kuitenkaan esiinny muita runokokoelmasta poimittuja nimiä, joten tämä ei liene todennäköistä.

Lehtimäellä hallitsijanimien käyttö vaikuttaa olleen suosituempaa kuin Kalajoella,³⁸ Kotilainen mainitsee, että Karstulassa venäläisten hallitsijanimien antamatta jättämiseen ovat saattaneet vaikuttaa Suomen sodan muisto.³⁹ Lehtimäellä Nikolai ja Aleksanteri ovat aivan hyvin kelvanneet poikalasten nimiksi vaikka Isoviha ja Suomen sota ovat olleet kansalla muistissa.⁴⁰ Toisin kuin voisi olettaa, ei ”ensimmäisen sortokauden” alkaminen vuonna 1899 ole vaikuttanut Nikolai-nimen suosioon millään havaittavalla tavalla. Tähän voi tietenkin olla syynä, ettei muutos vielä näy vuoden 1901 loppuun mennessä, vaan vasta myöhemmin. Ehkä nimeä ei samaistettu keisari-suuriruhtinaaseen, vaan omaan sukuun ja kyläyhteisön Nikolai-nimisiin.

Oman nimiryhmänsä muodostavat sellaiset nimet kuin Nestor/Nestori ja Leander. Ne ovat kreikkalaista alkuperää. Muitakin alun perin kreikasta alkuperänsä saavia nimiä on, esimerkiksi

³⁶ Nygård 1983, 113–115

³⁷ Kotilainen 2009 b, 33

³⁸ Tokola 1997, 55

³⁹ Kotilainen 2009 b, 34–35

⁴⁰ Sinisalo 1990, 696–701

hallitsijanimi Nikolai. Kuitenkin nämä nimet, vaikkakin ovat myös pyhimysnimiä, saattavat kertoa kirjallisuudesta ammennetusta nimistöstä. Molemmat nimet ilmestyvät käyttöön toisella aikajaksolla, Nestor vuonna 1875 ja Leander vuonna 1879. Ne yleistyvät huomattavasti kolmannella ja neljännellä aikajaksolla. Erityisesti Nestorista tulee suosittu nimi. Mielenkiintoista on, miten Nestor ilmestyy Lehtimäen kirjaston perustamisen jälkeisenä vuonna.⁴¹ Oliko kirjastolla Homerosta ja nimi löytyi sieltä, vai onko sittenkin todennäköisempää, että se on poimittu kalenterista tai joltain tutulta ihmiseltä?

Pyhimysnimiä on Suomessa vanhastaan käytetty paljon, pyhimysnimillä on luonnollisesti monia eri alkuperiä, mutta jos Raamatusta olevat nimet jätetään pois ovat pyhimysnimet alun perin kreikkalaisia, latinalaisia tai germaanisiksi nimiä, joita pyhimyskalenterit ovat levittäneet ympäri kristillisen maailman. Kansa ei ehkä ole tunnistanut Raamatun ulkopuolisia pyhimysnimiä sellaisiksi lukuun ottamatta kuuluisia poikkeuksia kuten Henrik.⁴²

Pyhimysnimet kertovat tietysti myös kristillisestä kulttuurista, mutta oman lukunsa nimistöön tuovat suoraan Raamatusta ammennetut nimet. Johannes on näistä lukuisine kansanomaisine muunnoksineen suosituin. Yleisesti suosituimmista Raamatusta tulevista nimistä on käytetty niiden kansanomaisia muotoja. Suosittuja nimiä ovat tutkimusaikajaksolla Matti, Antti ja Jaakko. Lyhennettyjä muotoja raamatullisista nimistä ovat muun muassa Timo ja Filus. On tietenkin kovin vaikea tietää, ovatko ajan ihmiset käsittäneet jonkin nimen ”raamatulliseksi” vai onko se mielletty yksinkertaisesti ”tavalliseksi” nimeksi.⁴³

Venäläinen vaikutus on Lehtimäellä vähäistä lukuun ottamatta keisariperheestä ammennettuja nimiä.⁴⁴ Tyttöjen puolella esiintyy esimerkiksi Olga, mutta poikien kohdalla venäläinen nimistö jää Aleksanterin, Nikolain ja Konstantinin lisäksi äärimmäisen niukaksi. Kerran aineistossa esiintyy yleinen venäläinen nimi Ivan ja kerran ortodoksisesta pyhimysnimestä Akakios lyhentynyt Akaki, joka ei kuitenkaan ole leimallisesti venäläinen mutta on joka tapauksessa ortodoksisista pyhimyskalentereista löytyvä nimi. Molemmat jäivät yksittäisnimiksi tarkasteluaikana. Se, mistä

⁴¹ Kivipelto 1983, 689–690, Lehtimäen kirjasto oli ilmeisesti melko suosittu

⁴² Kotilainen 2008, 271

⁴³ Kotilainen 2008, 273; Kiviniemi 1982, 148–149

⁴⁴ Ainala, Saarelma & Sjöblom 2008, 214–215

nimet ovat löytäneet tiensä Lehtimäkeläisten vanhempien mieleen, jää arvoitukseksi. Ehkä nimet on saatu ns. ”laukkuryssiltä” joita Lehtimäelläkin kulki.⁴⁵

Eri nimiä ja niiden etymologiaa vertaillen osana kokonaiskehitystä joutuu ottamaan huomioon, että koska varmaa tietoa nimenannon syystä meillä harvoin on nimien luokittelu aina täynnä subjektiivisia valintoja. Usean nimen kohdalla nimen alkuperä ja sen luokittelu ei ole selkeää tai helppoa. Esimerkiksi nimen Aleksanteri varsinainen etymologia on kreikkalainen. Kantanimi Aleksandros tarkoittaa auttajaa tai suojelijaa. Nimi voidaan kuitenkin luokitella useaan eri ryhmään. Hallitsijanimeksi, antiikista lainatuksi nimeksi, raamatulliseksi nimeksi⁴⁶ tai pyhimysnimeksi. Vielä vaikeampia tapauksia ovat nimet, joilla on useampi mahdollinen etymologia. Tällaisia esimerkki on Antti-nimi. Se voi olla kansanomaisen muoto joko kreikkalaisperäisestä Andreaksesta tai latinalaisperäisestä Antoninuksesta. Lampinen määrittelee nimen Filemon antiikin nimeksi. Onhan se sitäkin, mutta nimi on myös Raamatussa.⁴⁷

3. Nimistön kokonaisuus

Koko tutkimusajanjaksolla on kastettu yhteensä 1468 poikalasta. Nimiä heille on annettu yhteensä 2238, joista 766 on toisia nimiä ja neljä kolmansia etunimiä. Annettujen nimien kokonaismäärä on korkein viimeisellä aikajaksolla eli vuosina 1890–1901, jolloin nimiä on annettu kokonaisuudessaan 753. Vuosina 60–69, 70–79 ja 80–89 on annettu 355, 478 ja 652 nimeä. Kasvu nimien määrässä ensimmäisen ja viimeisen aikajakson välillä on 112 %.

Kun tarkastellaan jokaisen aikajakson viittä suosituinta etunimeä, huomataan että, kaikilla mittareilla viiden suosituimman nimen prosentuaalinen osuus kaikista nimistä laskee ensimmäiseltä aikajaksolta viimeiselle. Lasku ei kuitenkaan ole kovin suurta, sillä viiden suurimman joukossa olevien nimien suosio pysyy hyvin vankkana. 1800-luvun lopun ylivoimaisesti suosituin ensimmäinen etunimi Lehtimäellä oli Kalle. Oksanen on omassa tutkimuksessaan havainnut, että Kalle on ollut hänen tarkastelemissaan Pohjalaispitäjissä kolmanneksi suosituin nimi.⁴⁸ Liitteissä G-P näkyy viiden suosituimman etunimen osuus kaikista aikajakson etunimistä, viiden suosituimman toisen nimen osuus kaikista aikajakson toisista nimistä⁴⁹ sekä viiden suosituimman nimen osuus kaikista

⁴⁵ Junnila 1983, 310–311

⁴⁶ Vuoden 1776 käännöksessä ns. ”Vanhassa Bibliassa”, muodossa Aleksander, mm. Markus 15:21

⁴⁷ Lampinen 1993, 96

⁴⁸ Oksanen 2007, 45

⁴⁹ Tähän lukuun sisältyvät kolmannet etunimet.

aikajakson etunimistä. Jokaisen aikajakson suosituin nimi, suosituin ensimmäinen nimi sekä suosituin toinen nimi on selvitetty ja liitteessä selviää, kuinka monta prosenttia aikajakson nimistä on tätä suosituinta nimeä.

Suosituimpien nimien kohdalla havaitaan hyvin, millaisia muutoksia poikien nimistössä tapahtuu. Ensimmäisen ja toisen aikajakson suosituin etunimi ja samalla myös ensimmäisen aikajakson suosituin nimi Karl vaihtuu Kalleksi kahdelle viimeiselle aikajaksolle. Kaikista nimistä suosituin on toisella aikajaksolla Gustaf, mutta sen jälkeen löytää Kalle tiensä myös kokonaisnimimäärän suosituimmaksi nimeksi. Toisten etunimien suhteen on eniten liikkumista. Gustaf on kahdella ensimmäisellä aikajaksolla suosituin toinen nimi, mutta sitten tilalle tulee Paulinus ja viimeiselle aikajaksolle vielä Walentin. Toisin sanoen toisten nimien suhteen nimistö muuttuu nopeampaa, mutta yksittäisten suosituimpien nimien joukosta puuttuvat eksplisiittisesti ”suomalaiset” nimet. Kalle ei sellainen oikein ole. Laajemmassa viiden suosituimman nimen joukossa on sijaan myös selkeämmin suomalaisille muodoille perinteisestä nimistöstä, kun Juha ja Matti ovat mukana aikajaksolla 80–89 ja Juho jaksolla 90–01. Sieltä kuitenkin puuttuvat kansallisromanttiset nimet täysin. Samaan aikaan ”ruotsalaiset” Kalle ja Kustaa löytyvät sieltä, kuten viimeisenä aikajaksona myös englanninkielisestä maailmasta tuleva nimi Edvin.

Liitteessä B, toisin kuin voisi olettaa, eri nimien vuosittain käytössä oleva määrä ei kasva kovinkaan paljoa. Nälkävuosien aiheuttaman notkahdus ja vuoden -83 huippu pois lukien, eri nimien määrä pyörii vuosittain noin kolmenkymmenen paikkeilla. Nimistö kyllä muuttuu, mutta jokaisena vuonna käytössä olevien erilaisten nimien kokonaismäärä ei kasva kovin voimakkaasti. Muutoksia tapahtuu enemmän itse nimissä, jotka ovat käytössä. Viisi yleisintä nimeä vastaa viimeisellä aikajaksollakin 26,5 % kaikista nimistä, eli joka neljäs annettu nimi oli viiden suosituimman joukosta. Etunimien kohdalla prosenttiosuus on vielä suurempi, 38 % viimeisellä aikajaksolla. Eri nimien määrä ei ehkä kasvanut kovin paljon siksi, että iso osa lapsista sai nimen vain kourallisesta nimivaihtoehtoista.

Vain kerran esiintyviä nimiä, eli niin sanottuja uniikinimiä, esiintyy tutkimusajankohtana runsaasti. Koko aineistossa esiintyy yhteensä 233 erilaista poikien nimeä, mikäli jokainen eri kirjoitusasu tulkitaan omaksi nimekseen, kuten olen tutkimuksessani päättänyt tehdä. Näiden 98 uniikinimen osuus kaikista annetuista nimistä on tutkimusajanjaksolla yhteensä noin 4,4 %. Tutkimusajankohtana käytössä olevista 233 nimestä uniikinimiä, jotka esiintyvät vain kerran, on peräti 42 %. Osuus kasvaisi, jos mukaan laskettaisiin sellaiset nimet, jotka esiintyvät kaksi tai kolme kertaa. Uniikinimet on eritelty taulukossa D. Lehtimäen koko tutkimusajankohdan 42 % on hämmästyttävän lähellä

Lampisen Jyväskylän tutkimuksesta saamaa lukua.⁵⁰ Jyväskylässä vain noin prosenttiyksikkö vähemmän poikia on saanut uniikinimen verrattuna Lehtimäkeen. Määrä on kuitenkin huomattavasti suurempi kuin Dragsfjärdissä, josta Borg mainitsee ainoastaan 28 poikien uniikinimeä.⁵¹ Rajasuu toteaa, että välillä 1825–44 Turussa, Oulussa ja Kuopiossa useampi kuin joka kolmas nimi oli uniikki. Tämä sopii yhteen Borgin löytöjen ja omien löytöjeni kanssa. Rajasuun tutkimuksessaan tulee myös ilmi, että eräs uniikinimityyppi on tuolloin ollut muunnos sen ajan suosituista nimistä. Tämä on voinut tarkoittaa poikkeavaa kirjoitusasua tai lyhennettyä muotoa suositusta nimestä.⁵²

Uniikinimiä voidaan jaotella karkeasti kahteen eri tyyppiin: ortografisista syistä uniikinimiksi laskettaviin, jollaisia ovat esimerkiksi Ristjaani ja Väinö, sekä varsinaisiin uniikinimiin.⁵³ Rajasuu on myös todennut uniikinimistä, että pojille annetaan enemmän uniikinimiä kuin tytöille. Kaikista uniikinimistä oli yksi epäselväksi jäävä tapaus. Arvoituksellinen nimi Aymért. Erikoisen nimen alkuperä on kysymyksen peittämä. Almanakoissa se ei esiinny, ei myöskään yhdessäkään löytämässäni nimikirjassa. Kaimojakaan ei ole tälle pojalle tullut. Myös tällaisia äärimmäisiä harvinaisuuksia on siis toisinaan annettu. Paras arvaukseni sen alkuperästä on, että nimi olisi muunnos Lempiäisen mainitsemasta latinalaisperäisen pyhimysnimi Amatuksen ranskalaisesta muodosta Aimé. Rt-päätehan on ranskalaisittain äännettynä hiljainen. Tämä saattaisi myös tarkoittaa sitä, että hänen vanhempansa ovat olleet tietoisia, että nimi on Amatus-nimen muoto, sillä Aymért on syntynyt Amatuksen suomalaista kalenteripäivää 13.9. seuraavana päivänä eli 14.9. Muita varsinaisia uniikinimiä aineistossa ovat raamatulliset Abel, Enok, Nikanor, Hesekiel, ruotsalainen nimi Erland, kansallishurmoksellinen Onni ja alkuperältään italialainen Enzo joka muistuttaa paljon toista kansallisen heräämisen tuottamaa uudisnimeä Ensio, joka sekin esiintyy Lehtimäellä uniikinimenä. Ortografisia uniikinimiä ovat muun muassa Hentriikki, Benjamini, Emili ja Iisakki, jotka edustavat Lampisen mainitsemia I-johtimella suomalaistettuja nimiä.⁵⁴ Muutama kertaan myös ortografiassa vaihteleva V- ja W-kirjaimien käyttö synnyttää sellaiset uniikinimet kuin Väinö, Kustawi ja Paawali. Myös kaikki Rikhard-nimen muodot yhtä lukuun ottamatta päätyivät yksittäisnimiksi, sillä nimen ortografia vaihteli hyvin paljon.

⁵⁰ Lampinen 1993, 83–84

⁵¹ Borg 1989, 25–26

⁵² Rajasuu 2013, 76, 83–84

⁵³ Lampinen 1993, 86–87

⁵⁴ Lampinen 1993, 94

Kahden etunimen antaminen oli ensiksi ylhäisen säätyläistön tapa, joka levisi hiljalleen kansan keskuuteen.⁵⁵ Tarkasteluaikana se levisi suuren vähemmistön tavasta enemmistön käytännöksi. 1860-luvun alussa noin 40 % poikalapsista saa kaksi nimeä. Prosentuaalinen osuus oli kuitenkin jo noin 80 % vuosituhannen vaihteeseen mennessä. Tämä noudattaa valtakunnallista kehitystä, jossa kahden etunimen antamisesta tuli lopulta lähes kaikkien tapa. Kuitenkin vielä noin joka viides poikalapsi sai tuolloin vain yhden etunimen. Ehkä osittain siksi, että poikien kohdalla perinteestä on pidetty tiukemmin kiinni.⁵⁶ Kahden etunimen saavien prosentuaalinen osuus ja osuuden kasvu kaikista vuonna syntyneistä ja kastetuista näkyy kuvaajassa G. Mielenkiintoista on jälleen kerran romahdus vuonna -63 ja -68. Syntyneiden määrä tietenkin laski pahimpina nälkävuosina paljonkin, mutta johtuiko kaksinimisten osuuden väheneminen vain tästä vai eivätkö nälkävuosina syntyneiden vanhemmat halunneet ”koreilla” kaksinimisyydellä, jos lapsia pian kuolisi nälkään.

Lehtimäki ei missään nimessä ollut kaksinimisyyden suhteen kehityksen soihdunkantaja, Borgin mukaan Dragsfjärdissä kahden nimen antaminen lapselle oli täysin vallitsevaa jo 1850-luvulle tultaessa.⁵⁷ Lehtimäki ei kuitenkaan ole ollut koko maan suhteen häntäpäätä, vaan itse asiassa kahden etunimen antaminen oli Lehtimäellä 1900-luvun vaihteessa noin kymmenen prosenttiyksikköä yleisempää kuin koko maan keskiarvo. Tämä johtuu osittain siitä, että Itä-Suomessa kahden etunimen antaminen vakiintui myöhään ja tämä vaikutti koko maan keskiarvoon.⁵⁸ Itä-Suomi onkin historiallisesti eronnut kulttuuriltaan Länsi-Suomesta.⁵⁹ Kangasniemellä kaksinimisten poikalasten osuus on ollut pienempi. Vuosina 80–89 syntyneistä pojista vain 9,64 % sai useamman etunimen.⁶⁰ Kalajoki oli suhteellisen lähellä Lehtimäen tilannetta. Siellä aikavälillä 1890–95 hiukan yli 70 % poikalapsista sai kaksi etunimeä.⁶¹ Etelä-Suomeen verrattuna Lehtimäki oli kuitenkin kehityksestä jäljessä. Turussa kaksinimisten lasten prosenttiosuus oli jo aikavälillä 1824–44 lähes 90 %.⁶² Kaksinimisyys levisi rannikolta sisämaahan ja kaupungeista maaseudulle ja vaikuttaa yleistyneet jo 1800-luvun alussa Varsinais-Suomessa kuten Borgin ja Rajasuun tutkimuksista ilmenee.

Kolmansia nimiä kantaa tutkimusaikana vain harva lapsi. Ensimmäisellä aikajaksolla ei ole ainuttakaan lasta, joka olisi saanut kolmannen etunimen. Toisella aikajaksolla kolmannen etunimen

⁵⁵ Kiviniemi 72–73

⁵⁶ Rajasuu 2013, 145–146

⁵⁷ Borg 1989, 12–13

⁵⁸ Kiviniemi 2006, 74–75

⁵⁹ Nenonen 2018, 69–71

⁶⁰ Arjava 2005, 249–250

⁶¹ Tokola 1997, 63–64

⁶² Rajasuu 2013, 130

on saanut ainoastaan huhtikuussa 1873 syntynyt kappalainen Gustaf von Essenin poika Ernst Gustaf Immanuel. Kolmannella jaksolla kolmatta nimeä ei ole jälleen annettu kenellekään. Viimeisellä ajanjaksolla kolmas nimi on annettu peräti kolmelle vuosina 1895, 1896 ja 1900 syntyneelle poikalapselle. Yhteensä siis Lehtimäellä on tutkimusajalla annettu neljälle pojalle kolmas etunimi. Tämä tarkoittaa, että 0,27 % lapsista on saanut kolmannen etunimen ja että 0,18 % kaikista annetuista nimistä ovat kolmansia nimiä. Kolmannet etunimet on eritelty taulukossa J. Muissa taulukoissa on lisätty toisten etunimien kanssa yhteen, ellei eksplisiittisesti puhuta vain toisista etunimistä. Vertaillen Lehtimäkeä muiden tutkimiin paikkakuntiin huomataan, ettei kolmen nimen antaminen ole ollut yleistä oikein muuallakaan. Kolmen etunimen antaminen on ollut selvästi säätyläistön tapa. Arjava mainitsee erityisesti, että Kangasniemellä se oli papiston tapa.⁶³ Kaupungeissa tapa on luonnollisesti ollut yleisempi, ja aikaisemmin yleistynyt, kuten voidaan Turun kohdalla huomata. Turussa kolmas etunimi on annettu aikavälillä 1825–40 jopa 2 % syntyneistä pojista. Maaseudulla kolmen etunimen käyttö on kuitenkin ollut harvinaista.⁶⁴ Kalajoella on vuosina 1890–1895 annettu kolmas etunimi kuudelle pojalle.⁶⁵

4. Nimenannon perusteet

1800-luvun Lehtimäellä nimet saatiin pääsääntöisesti ympäröivästä omasta kulttuurista ja yhteisöstä. Kaimoja löytyi usein joko suvusta tai muualta yhteisön sisäلتä. Tietyt normit säätelivät nimenantoa, eikä nykyisenkaltaista individualismia ollut. Harvinaisempia etunimiä poimittiin toisinaan Raamatusta tai kalenterista. Myös kaukaisempia syitä nimenannolle on mahdollista löytää. Eräälle 25.12.1876 syntyneelle poikalapselle oli annettu nimeksi Jaakko ja hänen isänsä oli Iisakinpoika.⁶⁶ Tällaista tapausta en ole lisännyt taulukkoon, mutta kuitenkin voidaan miettiä, olisiko nimi Jaakko saattanut valikoitua epäsuorasti isän nimen perusteella. Raamatussa Jaakob on yksi Iisakin kahdesta pojasta.

Nimenannon syitä emme kuitenkaan pysty aina varmuudella tietämään. Toisinaan tietoa on liian vähän, toisinaan mahdollisuuksia nimenannon syihin on liian monta. Esimerkiksi eräälle tammikuussa 1892 syntyneelle pojalle annettiin nimeksi Erkki. Pojan isän patronyymi oli Erkinpoika, joten tapaus tuntuu helpolta, kunnes otetaan huomioon, että poika oli kastettu Erikin päivänä ja kasteen toimittanut pappi oli nimeltään Erik. Onko nimi ”tullut” pojalle joidenkin näiden

⁶³ Arjava 2005, 254–255

⁶⁴ Oksanen 2007, 53

⁶⁵ Tokola 1997, 62

⁶⁶ KA, Lehtimäen seurakunnan arkisto, IC:3, Kortti 21

vaihtoehtojen seurauksena vai vaikuttavatko ne kaikki taustalla? Tällainen esimerkki tietysti myös osoittaa, että nimenantoon saattoi vaikuttaa useampikin tekijä.

Perinteisesti maalaisyhteisöissä juuri pojat ovat kantaneet suvun traditiota, ja tämä on osaltaan ollut vaikuttamassa juuri poikien nimistöön. Isän tai isoisän nimen periytyminen on ollut tärkeää suvuille.⁶⁷ Poikien nimenannolle on myös ollut oma työstä eroava kulttuurinsa, mitä tulee nimien kulkeutumiseen suvun sisällä. Ajan sukupuoliroolit ohjasivat nimenantoa ja vahvistivat miesten ja naisten rooleja yhteiskunnassa.⁶⁸ Toisaalta poikien nimiä on ollut enemmän osittain siksi, että valtaosa kalenterinimistä, eli kristillisistä pyhistä, olivat miehiä.⁶⁹ Traditio on ollut tärkeämpää juuri esikoispoikien kohdalla, kun nuoremmille lapsille on saatettu antaa uudempia nimiä. Individualismia on saatettu myös näyttää toisen nimen kohdalla, vaikka muuten olisi pitäyditty vanhassa nimenantoperinteessä.

Muutoksen vaikuttajia on mahdollista etsiä lisäksi esimerkiksi papistosta. Edvard Lundellin tultua Lehtimäelle saarnaajaksi ilmestyi Edvard myös syntyneiden ja kastettujen luetteloon. Ennen Lundellin aikaa ainoastaan yhdelle pojalle oli Lehtimäellä tutkimusajanjaksollani annettu nimeksi Edvard. Sen sijaan Lundellin vuosina, eli vuosina 83–86, annettiin Edvard jokaisena vuotena vähintään yhden pojan nimeksi. Myöhemmin nimeä annettiin harvemmin, mutta se säilyi nimistössä, ei tosin joka vuonna.

Samoin toinen saarnaajan virassa toiminut pappi, Herman Maurits Inberg, löi puumerkkinsä lehtimäkeläiseen nimistöön. Ei nimittäin liene sattumaa, että hänen lyhyenä aikanaan Lehtimäellä 60-luvun alussa kastettiin yksi poika nimellä Herman Maurits ja kaksi poikaa nimellä Herman Mauritsi. Herman Mauritsin Inberg toimi vielä itse kastepappina. Ajan maalaisyhteisössä paikallinen papisto toimi auktoriteettina, jota arvostettiin.⁷⁰ Papiston vaikutusta nimistöön voi pohtia laajemminkin, ja muitakin esimerkkejä on mahdollista löytää, mutta useimmissa tapauksissa yhteyden todentaminen on vaikeaa ja todennäköisempää on, että Lehtimäellä toiminut pappi on korkeintaan lisännyt jo laajassa käytössä olevan nimen suosiota hieman. Tällaisia nimiä ovat Gustaf von Essenin aika Lehtimäen kappalaisena, jolloin Gustaf oli muutenkin suosittu nimi. Sivistyneistö, johon myös

⁶⁷ Kotilainen 2008, 168–169

⁶⁸ Kotilainen 2008, 123

⁶⁹ Rajasuu 2013, 51–52

⁷⁰ Kotilainen 2008, 241; Junnila 1999, 237

papisto kuului, oli etunenässä suomalaistamispyrkimyksissä.⁷¹ Auktoriteettina heillä oli mahdollisuus muokata nimistöä, varsinkin kirjoitusasuja.

Vanhempien mukaan nimettyjen prosentuaalinen määrä vaihtelee suuresti eri vuosien välillä, mutta laajempi kehityskulku on melko tasainen. Kehitys ilmenee liitteessä K ja on jokseenkin yllättävää, sillä aiemmissa tutkimuksissa on korostettu individualismin nousua ja vanhojen nimenantoperusteiden purkamista juuri tänä aikana. Kuitenkaan kehitys ei vaikuta tarkasteluajana olevan vahvasti poispäin suvun mukaan nimeämisestä. Laskusuuntaa kyllä on, mutta näkisin, että 60-luvun tuloksiin saattaa kylläkin vaikuttaa se, että vastoin yleistä linjaani tässä tutkimuksessa, otin lukuun mukaan myös sellaisia tapauksia, joissa ei ollut kyse täydestä nimikaimasta, mutta joissa pojalle annettulla nimellä ja vanhemman tai isovanhemman nimellä oli joka tapauksessa yhteinen kantanimi. Toisaalta jätin pois luvusta tapaukset, jossa äidin nimi saattoi vaikuttaa pojalle annettuun nimeen siten, että pojalle annettu nimi oli maskuliininen versio äidin nimestä. Esimerkiksi Johanna-nimestä tuli pojalle nimi Johannes.

Osuus poikalapsista, joilla oli yksi tai useampi etunimi, joka on peritty joko isältä tai vaihtoehtoisesti äidin tai isän isoisältä, on kuitenkin Lehtimäellä pienempi kuin muissa joissain muissa seurakunnissa. Borg on todennut, että Dragsfjärdin alueella peräti 18 % poikalapsista kastettiin isän kaimaksi.⁷² Luku on suuri, mutta ehkä ero selittyy yksinkertaisesti ajalla. 1800-luvun alun Dragsfjärdin ja 1800-luvun puolenvälin Lehtimäen välillä on kuitenkin laajahko ajallinen sekä kulttuurillinen ero.

1860-luvulla osalle lasten vanhemmista ei ole merkitty, kenen poikia tai tyttäriä he ovat. Tämä saattaa vaikuttaa siihen, kuinka hyvin kaavio pitää paikkaansa. Vaikuttaa siltä, että varsinkaan naisille ei aina merkitty patronyymiä. Siksi kannattaa suhtautua jokseenkin kriittisesti löydöksiini. Epäilen, että kirkolliset väestörekisteriaineistot ovat epätäydellisiä syntymien ja kuolemien suhteen⁷³. Ne ovat todennäköisesti myös epätäydellisiä tällaisessa tilanteessa, ja täten perintönimen saaneiden osuus saattaa olla jonkin verran korkeampi.

Lapsi saattoi saada nimen myös muiden kuin sukulaisten mukaan. Kummien mukaan on nimetty lapsia. Ilmeisesti tapa on ollut vahva ainakin 1700-luvulla.⁷⁴ Koska en ole aineistossa kummeja

⁷¹ Buzgo 2017, 179–181

⁷² Borg 1989, 44

⁷³ Pitkänen 1977, 157–159

⁷⁴ Kotilainen 2008, 231

tarkastellut, joudun ne tässä tapauksessa ohittamaan. Toinen mahdollinen nimenantoperuste oli ystävien, tuttavien tai merkittävien henkilöiden mukaan nimeäminen. Tämä on kuitenkin enemmän individualismin ajan tapa, ei 1800-luvun.⁷⁵ Kuitenkin tietyissä tapauksissa tämä pätee, kuten aiemmin mainittujen hallitsijanimien kohdalla näkyy. On myös useita mielenkiintoisia tapauksia, joissa kastettua lasta seuraa yksi tai useampi osittaiskaima tai jopa täyskaima. Toisinaan tämä liittyy almanakkaan, mutta usein mitään hyvää selitystä ei ole muuta kuin se, että vanhemmat omaksuivat nimet mutamaa päivää aiemmin kastetulta naapurin pojalta.

Kirkolliset olot ja liikkeet vaikuttivat 1800-luvulla vahvasti koko yhteisön elämään ja täten varmasti myös nimistöön. Aiemmin todettiin, kuinka papisto saattoi saada kaimoja, jos heidän nimensä oli seudulla uusi. Lehtimäellä esiintyi evankelisuutta Gustaf von Essenin perintönä. Lehtimäellä vaikutti ainakin välillisesti myös Beckiläinen suuntaus, jota emäseurakunnan kirkkoherrana työskennellyt Jonatan Johansson edusti.⁷⁶ Nimistössä herätysliikkeiden vaikutus ei tunnu näkyvän mitenkään erityisen leimallisesti. Raamatullisten uniikinimien kohdalla niillä on saattanut olla vaikutusta, mutta vaikutus on joka tapauksessa pieni.

4.1 Muutos ja pysyvyys

Kun pohditaan syitä pysyvyyteen tai hitaaseen muutokseen, täytyy todeta, että tutkimuksen käsittelemällä aikajaksolla suuret sosiaaliset muutokset olivat vasta alkamassa. Lehtimäki oli monessa suhteessa kehityksestä jäljessä muuta maata ja muuta Etelä-Pohjanmaata. Kansakoulu Lehtimäelle perustettiin vasta vuonna 1891. Joskin kiertokoulun piirissä paikkakunta oli ollut jo aiemmin.⁷⁷ Lehtimäki sijaitsi syrjässä ja uudet kulttuurivirtaukset saapuivat sinne hitaammin. Monella mittarilla Lehtimäki oli nykyisen Etelä-Pohjanmaan häntäpäätä 1800-luvulla. Pienellä paikkakunnalla oli myös hyvin vähä säätyläistöä, joka toimi usein kulttuurivirtausten edistäjinä. Nimistön muutokset, aivan kuin muutkin sosiaaliset muutokset, lähtivät liikkeelle alun perin kaupungeista. Lehtimäki oli kuitenkin suhteellisesti kaukana kaupungeista verrattuna esimerkiksi Kyrönjoki laakson asukkaisiin, joille Vaasa⁷⁸ ja Uusikaarlepyy eivät olleet kovin kaukana. Toisaalta ehkä eräs vastaus pysyvyyteen löytyy juuri perinteisestä kaupan ja liikenteen suuntautumisesta Pohjanmaan rannikon ruotsinkielisiin kaupunkeihin. Toisin kuin Kyrönmaalla tai Keski-Suomen maalaispitäjissä, rautatie ei yhdistänyt Lehtimäkeä Etelä-Suomen kaupunkeihin eikä se sijainnut

⁷⁵ Kiviniemi 1982, 136–137

⁷⁶ Rantatupa 1983, 831

⁷⁷ Kallio 1988, 15,49

⁷⁸ Tuolloin virallisesti Nikolainkaupunki

Jyväskylän seminaarin välittömässä vaikutuspiirissä. Liikenne suuntautui siis perinteisen mallin mukaan rannikon ruotsinkielisiin keskuksiin, mikä tuskin lisäsi ainakaan kansallismielistä ajattelua Lehtimäellä.⁷⁹

4.2 Almanakkojen vaikutus

Taulukosta G ilmenee, kuinka suuri prosenttiosuus kaikista sinä vuonna annetuista nimistä löytyi joko suoraan tai hiukan eri muodossa joko yliopiston almanakan ruotsin- tai suomenkielisistä versioista tai kansanvalistusseuran kalenterista, jonka julkaisu alkoi vuonna 1881. Kaikista annetuista nimistä eri almanakassa olevia nimiä tai almanakassa olevan nimen kanssa yhteisen alkuperän omaavia nimiä on valtaosa nimistä, peräti yli 90 % kaikkina vuosina yhtä lukuun ottamatta. Varsinkin kahdella viimeisellä ajanjaksolla varsinaisten kalenterinimien osuus ja varsinaisia kalenterinimiä lähellä olevien nimien jakautuminen on sellainen, että kumpikin on valittuna vuonna 40–50 % kaikista annetuista nimistä.

On vaikea sanoa, vaikuttiko almanakka todella nimistöön, vai sattuvatko kulttuurissa suosittuina kulkevat nimet vain löytymään almanakasta. Almanakoissa on runsaasti nimistöä, jota ei käytetä koko tutkimusaikana kertaakaan. Tällaisia ovat monet kreikkalaislatinalaiset pyhimysnimet. Yliopiston julkaisema almanakka oli pitkään vanhanaikainen siinä mielessä, että kalenterissa oli niukasti kansankielisiä nimimuotoja.⁸⁰ Tästä syystä Lehtimäelläkin varsinaisten kalenterinimien osuus on pienempi ennen vuotta 1881, verrattuna varsinaisten kalenterinimien ja varsinaisia kalenterinimiä muistuttavien nimien yhteenlaskettuun määrään. Tämä johtuu siitä, että sellaisia muotoja kuin Heikki ja Matti ei kalenterista löytynyt, eikä itse asiassa kahden viimeisen tarkastelujakson suosituinta nimeä eli Kallea löydy yliopiston almanakasta, eikä myöskään kansanvalistusseuran almanakasta koko tutkimusaikana. Kalle lisättiin kalenteriin vasta vuonna 1950.

Kansanomaisten nimien käyttöä ei kuitenkaan kalenterista puuttuminen ole selvästi estänyt. Almanakan suhteen suomen- ja ruotsinkieliset kalenterit olivat lähes täysin identtisiä. Kuitenkin jo ennen vuotta 1860 almanakkaan oli lisätty joitain suomalaisia muotoja. Kansanvalistusseuran kalenteria alettiin julkaista vuonna 1881. Tämä voidaan nähdä eräänlaisena murroskohtana.⁸¹ 1880-luvulta lähtien kansanvalistusseuran kalenterista löytyy. Muitakin kalentereita oli, joista on mahdollisesti ammennettu nimistöä, mutta koska en ole niitä käynyt läpi, on niiden vaikutusta

⁷⁹ Nenonen 2018, 88–91

⁸⁰ Salmi 2013, 21–22

⁸¹ Kiviniemi 1982, 110–112

mahdotonta arvioida. Tällaisia kalentereita ovat muun muassa Pietarin suomalainen almanakka sekä Luulajan suomalainen almanakka⁸²

Silloin kun almanakat ovat vaikuttaneet nimenantoon, on lapselle annettu nimi saattanut tulla sekä syntymä- että kastepäivän mukaan. Kotilaisen mukaan kastepäivän mukaan nimeäminen on vanhempi traditio,⁸³ joka vaikuttaa Lehtimäellä jo kadonneen. Syntymä- tai kastepäivän mukaan nimeäminen ei muutenkaan vaikuta olleen tilastojen mukaan 1800-luvun loppupuolella enemmistön tapa. Lapsista, joiden nimi on selvästi osunut yhteen joko heidän syntymä- tai kastepäivänsä paikalla sijaitsevan kalenterinimen kanssa, noin 86,7 prosenttia on saanut nimensä syntymäpäivän mukaan, jos katsotaan koko tutkimusajanjaksoa yhteisesti. Tämä merkitsee sitä, että traditio oli jo muuttumassa tutkimusaikana, ja syntymäpäivä alkoi syrjäyttää kastepäivän tärkeydellään nimenannollisessa mielessä.⁸⁴

5. Johtopäätelmät ja yhteenveto

Kokonaisuudessa voidaan todeta, että tutkimusaikana muutoksia nimistössä tapahtuu, mutta toisaalta pysyvyyttä on paljon, varsinkin yleisimpien etunimien kohdalla. Lopputulokseni on, että on liioiteltua puhua vahvasti suomalaistumisesta, sillä vaikka syntyneiden ja kastettujen luetteloihin kirjattavien nimien muodot muuttuvat ruotsinkielisistä suomenkieliseksi, ei itse nimistön koostumus koe yhtä suurta muutosta. Kansallisromanttinen kausi näkyy kyllä nimistössä, ja tietyt nimet kuten Toivo ja Wäinö ovat melko suosittujakin. On kuitenkin suhteetonta puhua suomenmielisyydestä kuin korkeintaan viimeisellä aikajaksolla ja silloinkin suosituimmat nimet ovat perinteisiä nimiä, joita on käytetty ensin ruotsinkielisinä, ja sitten suomenkielisinä muotoina koko tutkimusaikana. Tietysti suomalaistumisesta on täysin aiheellista puhua ilmiönä Lehtimäelläkin, sillä uusien, uudenlaisten nimien käyttöönotto kertoo itsessään jo uudesta kulttuurivirtauksesta. Kuitenkin yhtä perusteltua on mielestäni puhua kansainvälistymisestä tai ainakin germaanisista kieliä puhuvan Euroopan vaikutuksesta nimistöön.

Nimistön alkuperään liittyvien muutosten lisäksi, nimenantoon liittyvä kulttuuri kokee muutoksia. Toisen etunimen antamisesta tulee uusi normi, vaikka se on tutkimusajanjakson alussa vielä vähemmistön tapa. Kovin vahvasta individualismin noususta on mielestäni liioiteltua puhua, sillä vanhemmilta tai isovanhemmilta nimen saaneiden osuus ei juurikaan merkittävästi laske.

⁸² Lempiäinen 1999, 10

⁸³ Kotilainen 2008, 272

⁸⁴ Blomqvist 1993, 126–127

Individualismi näkyy kuitenkin nimistön laajenemisessa, sekä siinä, että vaikka monet saavat edelleen yhden yleisimmistä nimistä tai vanhemman tai isovanhemman nimen, heillä on kuitenkin yhä harvemmin täyskaimoja kaksinimisyiden kasvusta johtuen. Individualismin nousu näkyy siis todella aineistossa, mutta myöhempään aikaan verrattuna myös nimenanto säilytti edelleen yhteisölliset tavat.

Lehtimäen osalta, ja laajemminkin, paljon jää vielä tutkittavaksi. Tyttöjen nimistöä ei tässä tutkimuksessa käyty läpi, eikä myöskään säätyjakoon perehdytty. Myös kummien vaikutus ja suhde nimistöön vaatisi vielä tarkastelua. Pidempi aikajakso saattaisi vielä selkeämmin näyttää pitkän ajan trendit. Rajoituksena tutkimukselle on tietenkin aineiston saatavuus. Täysi kokonaiskuva vaatisi täydellisemmän tutkimuksen Lehtimäen osalta, sekä naapuriseurakuntien ja emäseurakunta Alajärven tutkimisen. Itse pystyin ammentamaan paljon tietoa ajallisesti näinkin pienestä aineistosta siten, että sain sen avulla todella tarkasteltua nimenantoa ja sen muutosta.

Lähdeluettelo

Alkuperäislähteet

Kansallisarkisto (KA), Jyväskylän toimipiste, Lehtimäen seurakunnan arkisto. I VÄESTÖREKISTERIARKISTO. IC Syntyneiden ja kastettujen luettelot. IC:3. Syntyneiden ja kastettujen luettelo (1852–1882). KORTIT 19-22

Kansallisarkisto (KA), Jyväskylän toimipiste, Lehtimäen seurakunnan arkisto. I VÄESTÖREKISTERIARKISTO. IC Syntyneiden ja kastettujen luettelot. IC:4. Syntyneiden ja kastettujen luettelo (1882–1891). KORTIT 23-24

Kansallisarkisto (KA), Jyväskylän toimipiste, Lehtimäen seurakunnan arkisto. I VÄESTÖREKISTERIARKISTO. IC Syntyneiden ja kastettujen luettelot. IC:5. Syntyneiden ja kastettujen luettelo (1892–1901). KORTIT 25-28

Kansallisarkisto (KA), Jyväskylän toimipiste, Lehtimäen seurakunnan arkisto I VÄESTÖREKISTERIARKISTO. IA Kirkon pääkirjat hakemistoinen, IA:7 Rippikirja (1862–1870). KORTIT 26-32

Kansallisarkisto (KA), Jyväskylän toimipiste, Lehtimäen seurakunnan arkisto I VÄESTÖREKISTERIARKISTO. IA Kirkon pääkirjat hakemistoinen, IA:8 Rippikirja (1871–1880). KORTIT 33-41

Kansallisarkisto (KA), Jyväskylän toimipiste, Lehtimäen seurakunnan arkisto I VÄESTÖREKISTERIARKISTO. IA Kirkon pääkirjat hakemistoinen, IA:9 Rippikirja (1881–1891). KORTIT 42-52

Kansallisarkisto (KA), Jyväskylän toimipiste, Lehtimäen seurakunnan arkisto I VÄESTÖREKISTERIARKISTO. IA Kirkon pääkirjat hakemistoinen, IA:10 Rippikirja (1892–1901). KORTIT 53-65

Helsingin yliopisto. (1860–1901). *Almanakka vuodeksi ... jälkeen Vapahtajamme Kristuksen syntymän, Helsingin horisontin mukaan*. Helsinki: Helsingin yliopisto. (Vuosikerrat 1860–1901) <https://digi.kansalliskirjasto.fi/aikakausi/binding/1581887?page=1> Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot. Viitattu 29.5.2024

Helsingin yliopisto. (1860–1901). *Almanack för året ... efter vår Frälsares Kristi födelse, till Helsingfors horisont*. Helsinki: Helsingin yliopisto. (Vuosikerrat 1860–1901) <https://digi.kansalliskirjasto.fi/aikakausi/binding/1591460?page=1> Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot. Viitattu 28.5.2024

Kansanvalistusseura. (1881–1901). *Kansanvalistusseuran kalenteri*. Helsinki: Kansanvalistusseura. (Vuosikerrat 1881–1901)

Kirjallisuus:

(1903). *Biblia, koko Pyhä Raamattu*. Kuopio: Turun Piipiseura.

Vähä katekismus, <https://www.tunnustuskirjat.fi/vahakatekismus.html#pyhankasteen> viitattu 30.5.2024

Arjava, H. (2005). *Alpiini ja Otteljaana: Kangasniemeläisten etunimet 1684–1899*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Ainiala, T., Saarelma, M., & Sjöblom, P. (2008). *Nimistöntutkimuksen perusteet*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Blomqvist, Marianne. (1993). *Personnamnsboken*. Helsinki: Finn Lectura.

Borg, Kaj. (1989). *Dopnamn I Dragsfjärd 1728–1855*. Turku: Turun yliopisto

Buzgó, Anita. (2017). ”Suomalaisten ja suomalaistettujen etunimien käyttö eri sosiaaliryhmissä kansallisromantiikan aikana.” FINLAND SUOMI 100 language, culture, history: 177.

Holma, Elisa. (1983). ”Kirkko ja seurakuntalaiset” Teoksessa: Nygård, Toivo. (1983). *Järviseudun historia: 2, Kunnallishallinnon toteuttamisesta 1970-luvulle*. Vaasa: Järviseudun historian historiatoimikunta. 722–835.

Junnila, Heikki (1983). ”Eräkaudesta Isonvihan loppuun” Teoksessa: Rantatupa, Heikki & Junnilla, Heikki. (1983). *Järviseudun historia: 1, Esihistoriasta 1850-luvulle*. Vaasa: Järviseutu-seura, 177–982.

Junnila, Heikki. (1999). *Alajärven historia: Erämaasta kaupungiksi*. Jyväskylä: Alajärven kaupunki.

Kallio, Reino (1988) ”Uuden sivistyksen nousu” Teoksessa: Heikinmäki, Maija-Liisa., & Ylikangas, Heikki. (1988). *Etelä-Pohjanmaan historia: 5, Autonomian kausi 1809–1917*. Vaasa: Etelä-Pohjanmaan maakuntaliitto. 5–191

Kiviniemi, Eero. (1982). *Rakkaan lapsen monet nimet: Suomalaisten etunimet ja nimenvaihtaminen*. Espoo: Weilin + Göös.

Kiviniemi, Eero. (2006). *Suomalaisten etunimet*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura

Kivipelto, Toivo. (1983). ”Sivistyslaitokset ja aatteellinen kansalaistoiminta” Teoksessa: Nygård, Toivo (1983). *Järviseudun historia: 2, Kunnallishallinnon toteuttamisesta 1970-luvulle*. Vaasa: Järviseudun historian historiatoimikunta. 629–721.

Kotilainen, Sofia. (2008). *Suvun Nimissä: Nimenannon Käytännöt Sisä-Suomessa 1700-luvun Alusta 1950-luvulle*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.

Kotilainen, Sofia. (2009). ”Kirkollisen väestökirjanpidon ongelmallisesta historiasta”. *Historiallinen Aikakauskirja*, 107(4), 494–496. A

Kotilainen, Sofia. (2009). ”Namngivningspraxis och attityder: val av kungliga och kejserliga förnamn hos den finskspråkiga allmogen efter år 1809”. *Folkmålsstudier. Meddelanden från Föreningen för nordisk filologi.*, 47, 27–44. B

Kotilainen, Sofia. (2013). ”Several names, several identities? The orthography of Finnish country people’s names from the 18th to 20th centuries.” In A.-C. Edlund, & S. Haugen (Eds.), *Människor som skriver. Perspektiv på vardagligt skriftbruk och identitet* (pp. 65–78). Umeå universitet. Institutionen för nordiska språk. *Nordliga studier; Vardagligt skriftbruk*, 4; 2.

Lampinen, Arja. (1993). *Jyväskylän uniikkinimet*. Turku: Turun yliopisto.

Lempiäinen, Pentti. (2004). *Suuri etunimikirja* (3. tark. p.). Juva: WSOY.

Nenonen, Marko (2018). ”Alueiden Suomi 1500–2000” Teoksessa: Haapala, Pertti (2018). *Suomen rakennehistoria: Näkökulmia muutokseen ja jatkuvuuteen (1400–2000)*. Tallinna: Vastapaino.

Nygård, Toivo. (1983) ”Asutus, väestö ja yhteiskunta” Teoksessa: Nygård, Toivo. (1983). *Järviseudun historia: 2, Kunnallishallinnon toteuttamisesta 1970-luvulle*. Vaasa: Järviseudun historian historiatoimikunta. 19–170.

Oksanen, Reetta. (2007). *”Se nimen määrää kenen lapsi on”: Sukujen etunimistä ja nimeämismalleista Pohjois-Savossa ja Pohjanmaalla 1700-luvun alusta 1900-luvun alkuun*. Joensuu: Joensuun yliopisto.

Pitkänen, Kari (1977) ”The reliability of the registration of births and deaths in Finland in the eighteenth and nineteenth centuries: Some examples,” *Scandinavian Economic History Review*, 25:2, 138–159

Rajasuu, Riitta. (2013). *Kuopiossa, Oulussa Ja Turussa Vuosina 1725–1744 Ja 1825–1844 Syntyneiden Kastenimet*. Joensuu: University of Eastern Finland

Rantatupa, Heikki (1983). ”Järviseutu Isostavihasta 1800-luvun puoliväliin” Teoksessa: Rantatupa, Heikki & Junnila, Heikki. (1983). *Järviseudun historia: 1, Esihistoriasta 1850-luvulle*. Vaasa: Järviseutu-seura. 537–891.

Saarikalle, Anne., & Suomalainen, Johanna. (2007). *Suomalaiset etunimet Aadasta Yrjööön*. Helsinki: Gummerus.

Salokangas, Raimo (1987). "Eteläpohjalaiset ja politiikka" Teoksessa: Koivusalo, Esko. (1987). *Etelä-Pohjanmaan historia: 6, Autonomian kausi 1809–1917*. Vaasa: Etelä-Pohjanmaan maakuntaliitto, 743–918

Salmi, Maria. (2013). "*Polykarpus, Saima ja Minea-nimet vuosien 1900, 1929 ja 2010 suomen- ja ruotsinkielisissä nimipäiväkalentereissa.*". Turku: Turun yliopisto

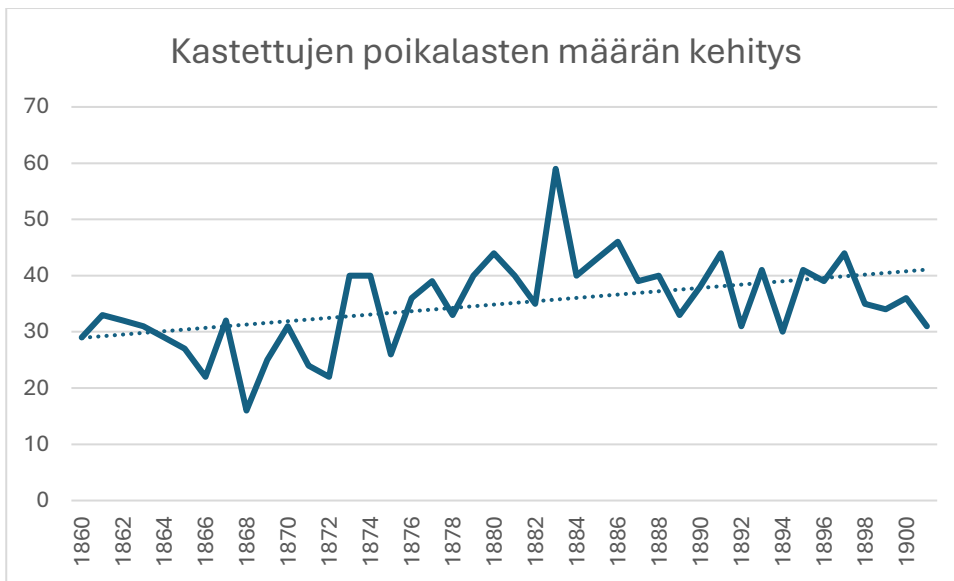
Seppo, Juha. (1987). "Seurakuntaelämä ja uskonnolliset liikkeet Etelä-Pohjanmaalla 1809–1917" Teoksessa: Koivusalo, Esko. (1987). *Etelä-Pohjanmaan historia: 6, Autonomian kausi 1809–1917*. Vaasa: Etelä-Pohjanmaan maakuntaliitto, 8–315

Sinisalo, Hannu (1990). "Henkinen perinne" Teoksessa: Junnila, Heikki. (1990). *Järviseudun historia: 3, Järviseudun kansankulttuuri ja sen edellytykset*. Kokkola: Järviseutu-seura. 645–849.

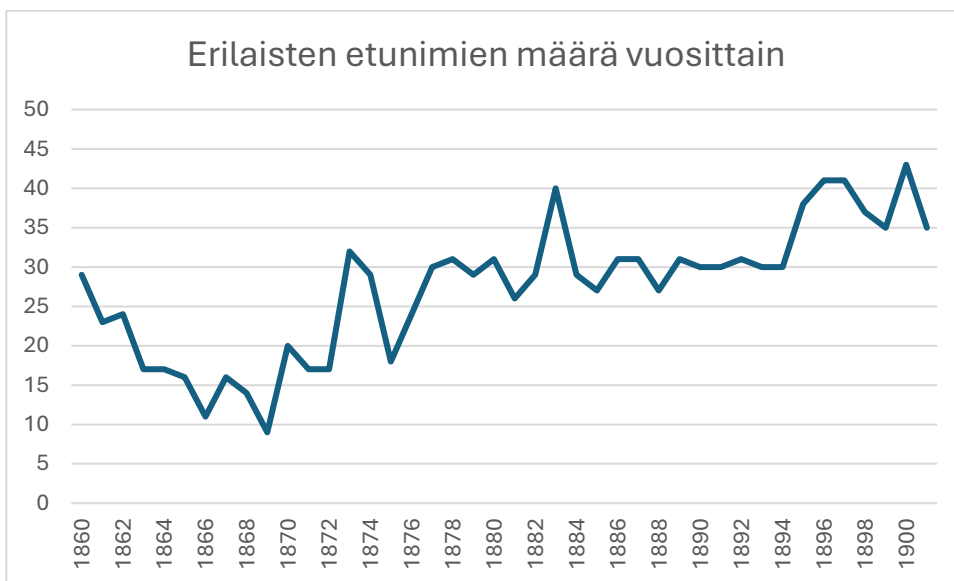
Tokola, Jaana. (1997). *Etunimi - Merkki Yhteisöllisyydestä Vai Yksilöllisyydestä? Etunimi Maatalousväestön Maailmankuvan Ja Perhekäsityksen Heijastajana 1800-luvun Kalajoella*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto

Vilkuna, Kustaa., & Mikkonen, Pirjo. (1976/2005). *Etunimet* (4. uud. laitos.). Helsinki: Otava.

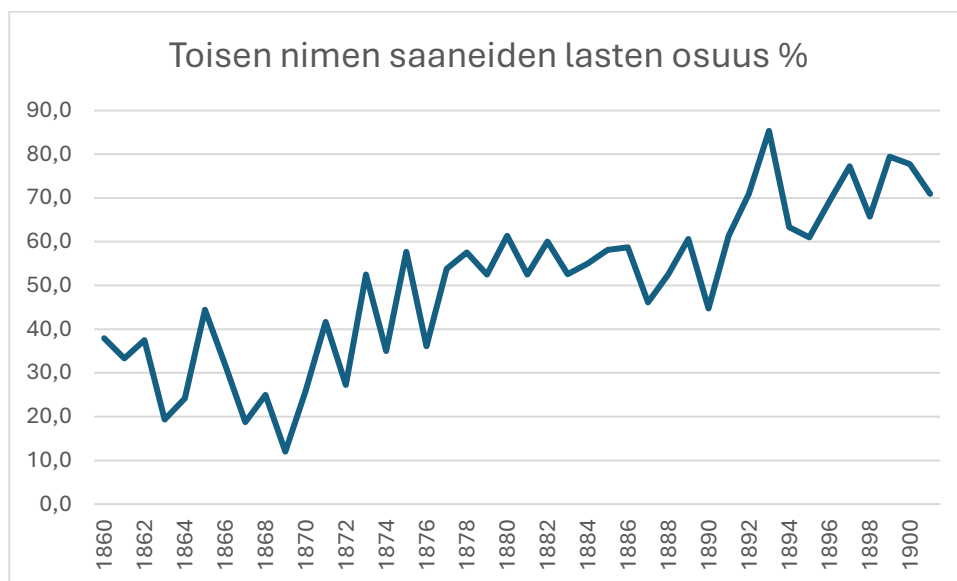
Liite A

Liite B

Liite C

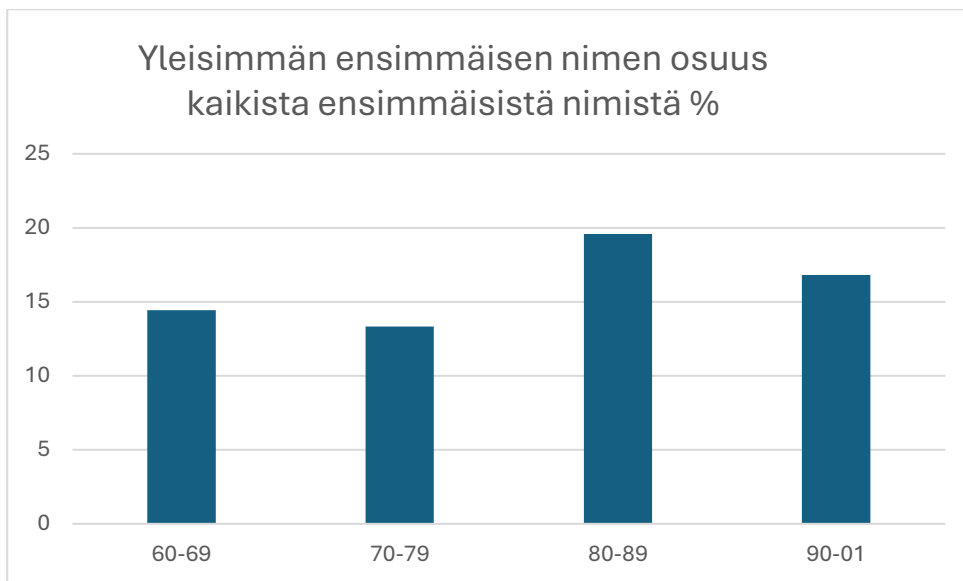

Liite D

Vuosi	Nimi
1873	Immanuel
1895	Edvin
1896	Johannes
1900	Kustaa

Pojille aikavälillä 1860–1901 annetut kolmannet etunimet

Liite E

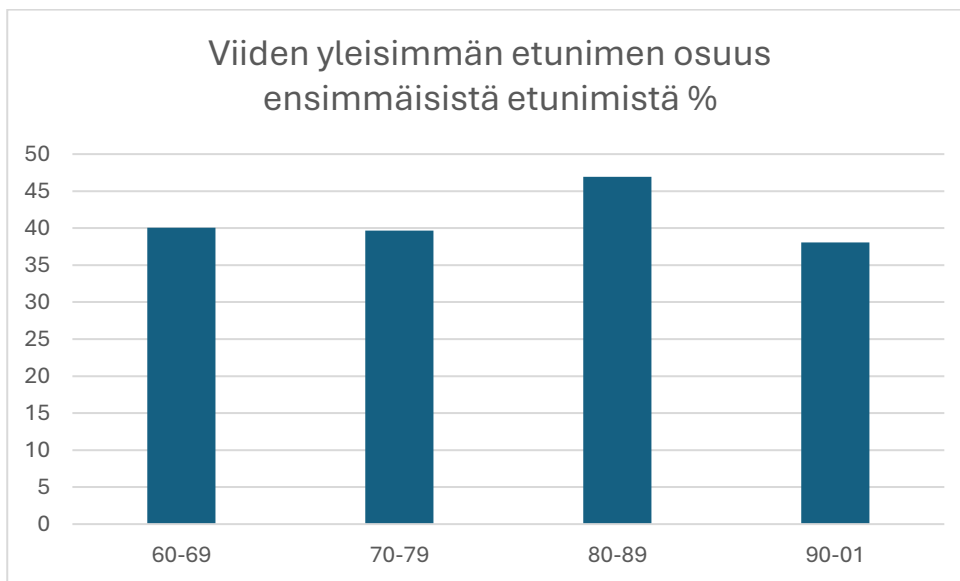

Liite F

60-69	70-79	80-89	90-01
Karl	Karl	Kalle	Kalle

Yleisin ensimmäinen nimi jokaisella eriteltyllä aikajaksolla

Liite G

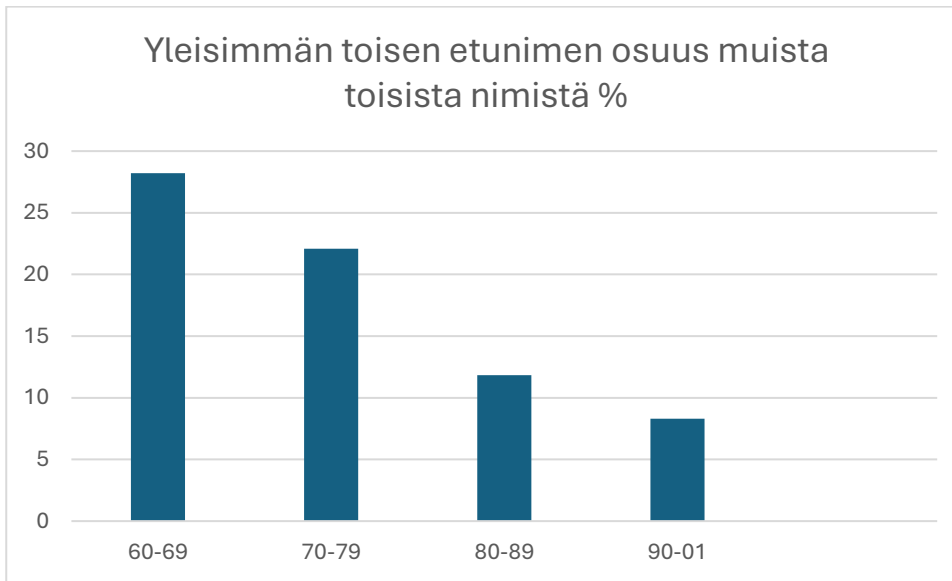

Liite H

60-69	70-79	80-89	90-01
Karl	Karl	Kalle	Kalle
Kristian	Johan	Kustaa	Matti
Johan	Kalle	Juha	Juho
Gustaf	Herman	Matti	Edvin
Matts	Jakob	Heikki	Kustaa

Viisi yleisintä ensimmäistä nimeä jokaisella eritellyllä aikajaksolla

Liite I

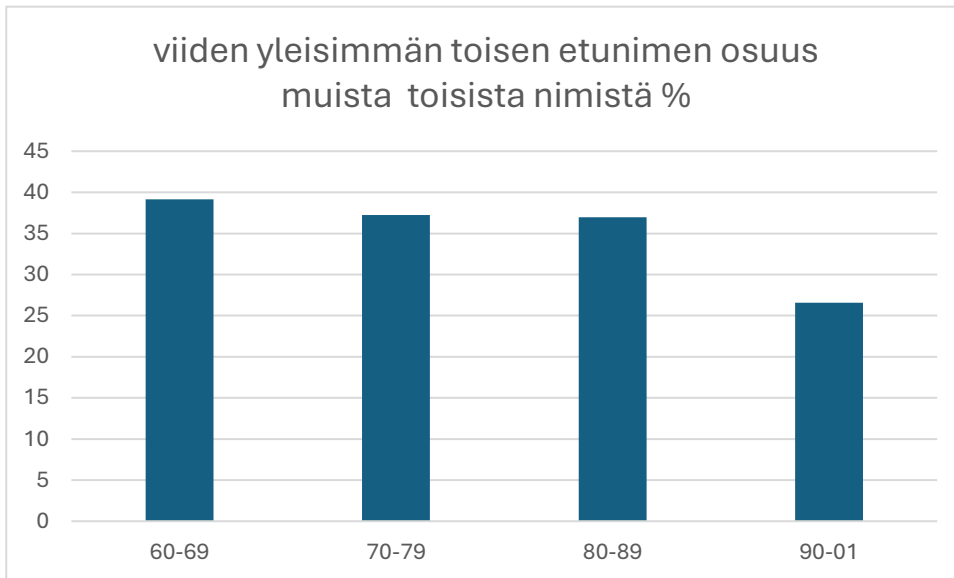
Huomio: Liitteissä I, J, K ja L lukuun sisältyvät myös kolmannet etunimet. Toisista nimistä puhutaan selkeyden vuoksi.

Liite J*

60-69	70-79	80-89	90-01
Gustaf	Gustaf	Paulinus	Walentin

Yleisin toinen* nimi jokaisella ajanjaksolla

Liite K *

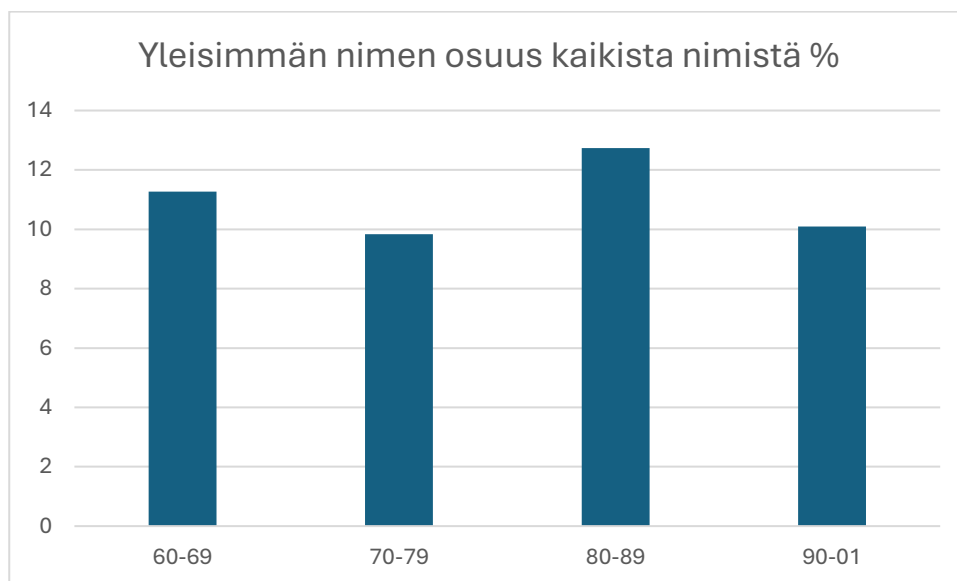

Liite L

60-69	70-79	80-89	90-01
Gustaf	Gustaf	Paulinus	Walentin
Nikolai	Herman	Vihtori	Kustaa
Kustavi	Nikolai	Kustaa	Albinus
Kristian	Kalle	Nikolai	Nikolai
Niklas	Vihtori	Valentin	Emil

Viisi yleisintä toista etunimeä ajanjaksottain

Liite M

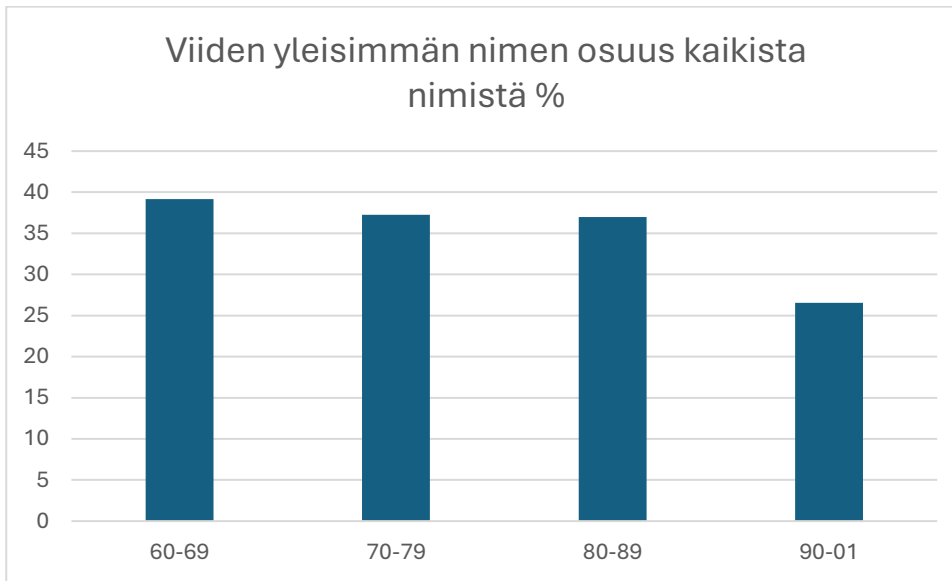

Liite N

60-69	70-79	80-89	90-01
Karl	Gustaf	Kalle	Kalle

Yleisin nimi ajanjaksoittain

Liite O

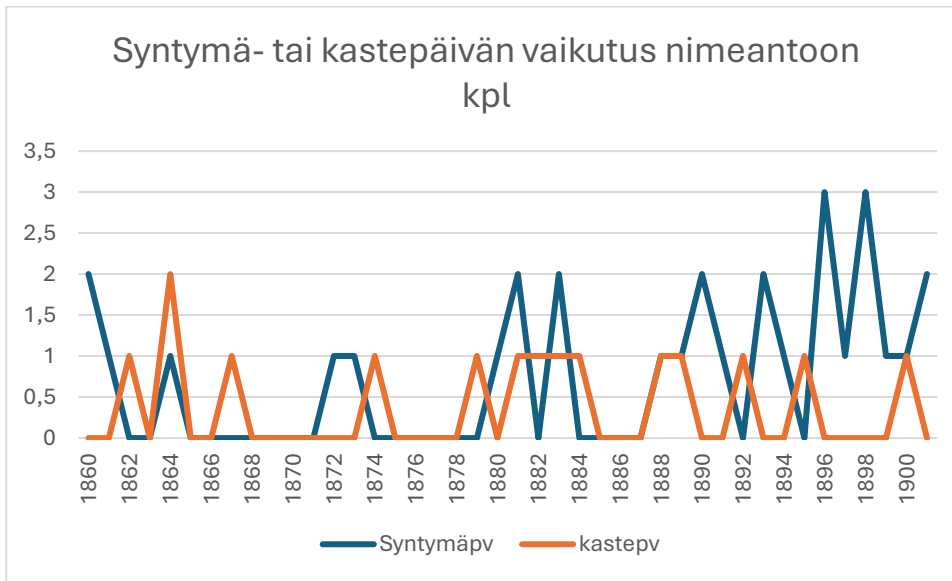

Liite P

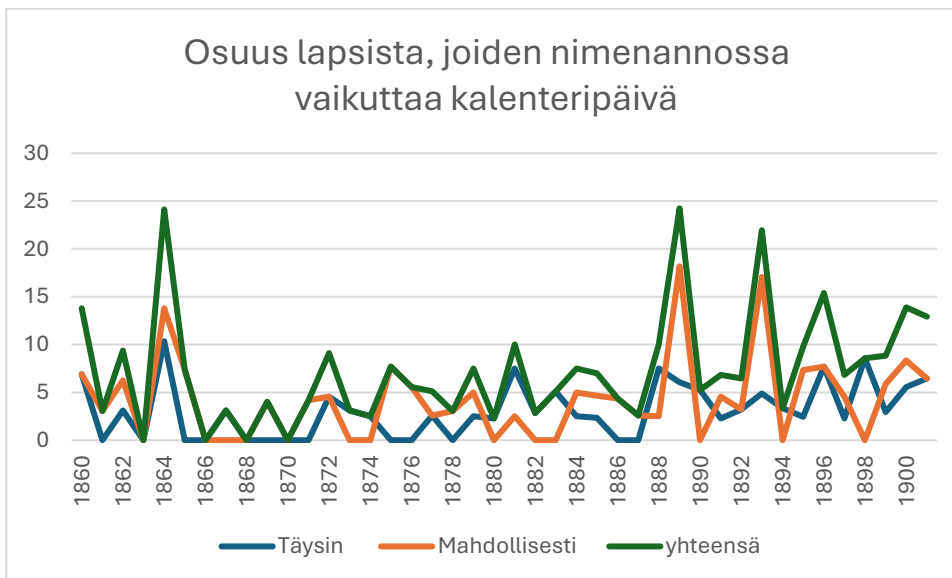
60-69	70-79	80-89	90-01
Karl	Gustaf	Kalle	Kalle
Gustaf	Karl	Kustaa	Matti
Kristian	Johan	Juha	Kustaa
Johan	Herman	Vihtori	Walentin
Henrik	Kalle	Nikolai	Juho

Viisi yleisintä nimeä kunakin ajanjaksona

Liite Q

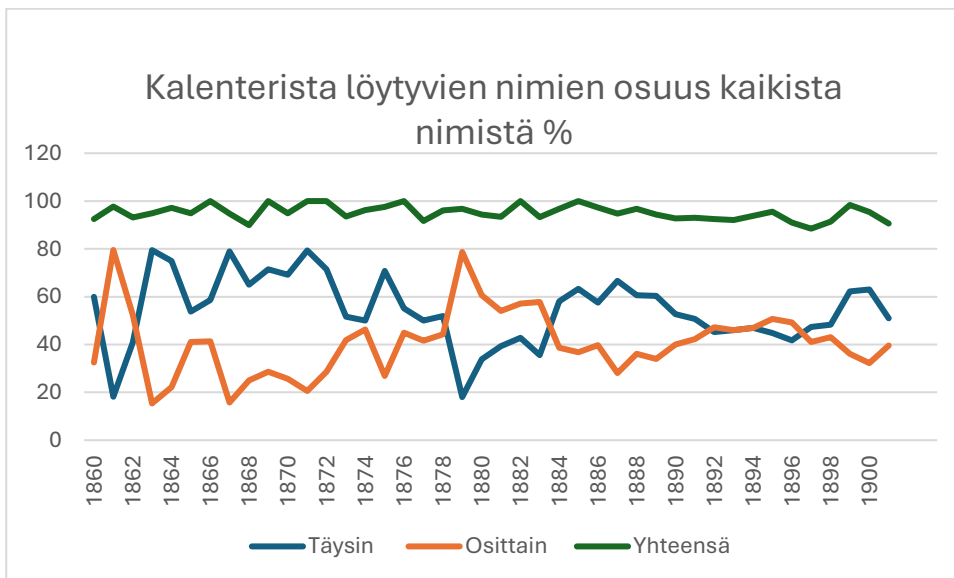

Liite R

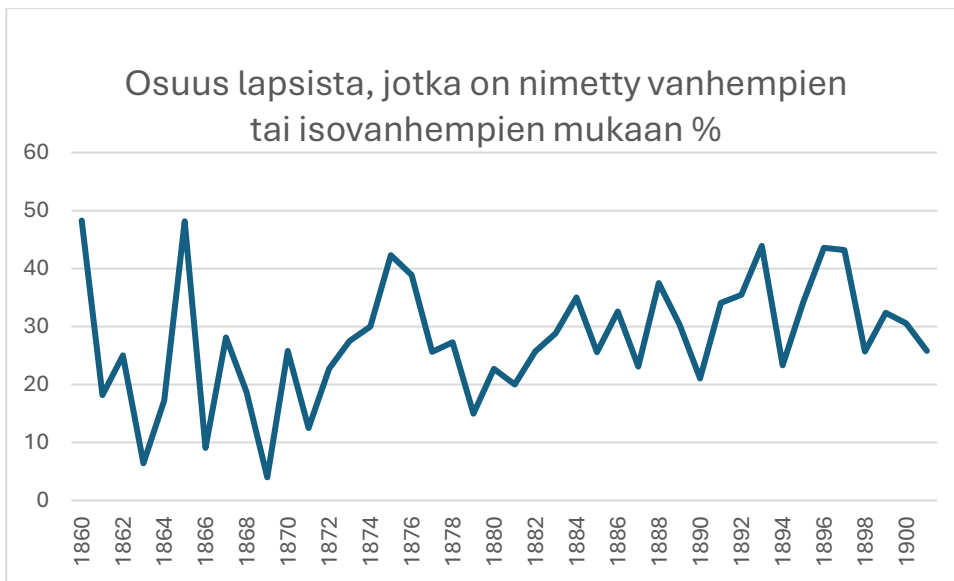

Täysin kuvaajaan on otettu sellaiset lapset, joiden syntymä- tai kastepäivä osuu yhteen ainakin yhden lapselle annetun nimen kalenteripäivän kanssa tai on kolmen päivän sisällä kyseisestä kalenteripäivästä. Mahdollisesti -kuvaajaan sisältyvät eri nimimuodot, mutta muuten metodi on sama.

Liite S

Liite T

Liite T- Neljän ajanjakson nimistö jaoteltuna ensimmäisiin ja muihin etunimiin

	1860		1861		1862		1863		1864		1865		1866		1867		1868		1869		Yhteensä		
	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	
Abraham	1						1														2	0	2
Abram											1										1	0	1
Alarik	1																1				2	0	2
Albanus								2				1									0	3	3
Aleksi			1																		1	0	1
Aleksius													1								1	0	1
Alexander	1								1												1	1	2
Alexius															1	1					1	1	2
Anders					2								1								3	0	3
Antti			2																		2	0	2
Arvid																			1		1	0	1
Atriani				1																	0	1	1
August					1			1													2	0	2
Benjamin						1						1						1			0	3	3
Benjamini				1																	0	1	1
Carl					3		3	1	2	1	2	1	1	1	1	1	1				12	0	12
David	1																				1	0	1
Eli							1	1							2						4	0	4
Elias	1										1				1		2				5	0	5
Eljas			1																		1	0	1
Ephraim		1																			0	1	1
Erik					2	1					2				1						5	1	6
Fredrik		1																			0	1	1
Gustaf	1	1				1	2	1	1	4	1	4	2	4	4	3	2	2	4	2	17	22	39
Heikki			1		1																2	0	2
Henrik	1	1					5	2			3				2				3		16	1	17
Hentriki					1																1	0	1
Herman	1	1					1	2					1	1	1	1	2		1		9	3	12
Hermani				3																	3	0	3
Hermann				2																	2	0	2
Isak		1																			0	1	1
Jakob	1											2									3	0	3
Johan	3				1		2	4			3				2		1		1		17	0	17
Johannes	1		3		1		1	3						2							11	0	11
Juhan			2																		2	0	2
Juhani			1																		1	0	1
Jöran	1																				1	0	1

Kalle	2	5	2									9	0	9	
Karl	3			6	3	4	9	8	1	6		40	0	40	
Konstantin			1									1	0	1	
Kristian	1	1	3	1	5	1	1	2	5	2	1	3	21	5	26
Kristiani	1	1											2	0	2
Kristiâni			1										0	1	1
Kristjâni			1										0	1	1
Kustavi		2	3	3	2								5	5	10
Mathias			1				1			3			5	0	5
Matias		1											1	0	1
Matthias	1												1	0	1
Matti	1	1	3										5	0	5
Matts	2					1	5				2	6	16	0	16
Maurits		2											0	2	2
Mauritsi			2										0	2	2
Mauritz							1						0	1	1
Niklas	1					2		1	3			1	4	4	8
Nikolai		1	4	1	2	2	3	2			1		10	6	16
Nikolaus						1	1	1		1			3	1	4
Qvirinus						1				1		1	3	0	3
Ristjaani				1									1	0	1
Ristjâni			1										0	1	1
Rupert						1				1			0	2	2
Salomoni					1								0	1	1
Samuel										1			0	1	1
Sefaniiias				1									1	0	1
Timoteus		1	2	1	1								4	1	5
Timotheus					1	2	1			1	1	1	6	1	7
Tuomas	1												1	0	1
Viktor											1		0	1	1
Vilhelm	1										1		2	0	2
Vilhelmi		1		1									1	1	2
Wilhelm	1			1	2	1		1					5	1	6

277 78 355

	1870		1871		1872		1873		1874		1875		1876		1877		1878		1879		Yhteensä		
	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	2 etunimi	1 etunimi	2 etunimi	1 etunimi	2 etunimi	Yhteensä
Abram	1																				0	1	1
Adrian			1	1	1												1			1	2	3	5
Albanus									1				1					1			2	1	3
Aleksander							1						1		1						3	0	3
Aleksanteri																			1		1	0	1
Aleksi									1						1		2		1		5	0	5
Aleksis									1												1	0	1
Aleksius									1						1						2	0	2
Alexander			1				1		1												3	0	3
Alexi			1						1		1		1								4	0	4
Alexius	1																				1	0	1
Alfred		1						1													0	2	2
Anders							1														1	0	1
Antti															1						1	0	1
Arvid					1																0	1	1
August	1											1									1	1	2
Aukusti																			1		1	0	1
Aymért																	1				1	0	1
Benjam																		1			0	1	1
Benjamin									1							3					0	4	4
Edvard								1													0	1	1
Einar															1						1	0	1
Elias	1								1						1				1		4	0	4
Eliel									1												1	0	1
Emil													1				2		1		4	0	4
Erik	1						1					1									2	1	3
Ernst							1														1	0	1
Filus																	1		2	2	3	2	5
Fredrik																		1			0	1	1
Germanus								1													0	1	1
Gustaf	2	2	2	3	2		5	1	2	1	7		6	2	9	1	2			11	36	47	
Heikki							2	1					1		1		3		1	1	9	1	10
Henrik	2		1		1		1	1					1				1		1		7	2	9
Herman	2	2	2	3	2	2	1	3	2	1		1		1		2	1	5		18	11	29	
Immanuel								1													0	1	1
Ivar				1																	0	1	1
Jaakko					1		1	1					1				2		1		6	1	7
Jakob	2		1				1		5	2	1	3	2			1				15	3	18	
Johan	5		2				1		1		7		6		6		1			29	0	29	
Johannes	1				2			2	2		2		4		1					12	0	12	
Juha								2									3		6		11	0	11
Juho							1												3		4	0	4
Julian											1										1	0	1
Julius						1										1			1	1	1	3	4
Jussi																			1		1	0	1

Kaarle			3	4	1	1		1	1		10	1	11	
Kaarlo				1				1			1	1	2	
Kalle				4	3		4	7	2	8	21	7	28	
Karl	6	8	2	7	7	6	3	3	2	1	42	3	45	
Karle								1			0	1	1	
Konstantin							2				2	0	2	
Kristian	1	1	1	1		1	1	2	2	1	1	6	6	12
Kristiani					1						0	1	1	
Kustaa						1			1	2	3	1	6	7
Kustaavi						4					1	0	5	5
Kustavi			1	2						1	1	0	5	5
Leander											1	0	1	1
Mathias		1						1			1	1	1	2
Mats						4					4	0	4	
Matthias			1		1						2	0	2	
Matti	1		1	4	1		2			3	12	0	12	
Matts	1	1				1	1				4	0	4	
Maurits			1			1	1				0	3	3	
Mauritz										1	0	1	1	
Nestor							1	2	2		0	5	5	
Nikanor								1			1	0	1	
Nikolai	2		2	1	5	1	3	1		1	11	8	19	
Nikolaj								1			1	0	1	
Oskar								1		2	3	0	3	
Paavali							1	1	1		2	1	3	
Paawali									1		1	0	1	
Paulinus						1		1		1	2	1	3	
Paulus								1		1	1	2	3	
Petter	1										1	0	1	
Qviriinus					1						0	1	1	
Salomon					1						0	1	1	
Selim				1							1	0	1	
Stefanus	1	1									0	2	2	
Thimotheus							1	1			2	0	2	
Timotheus	2	1								2	4	2	6	
Valentin							1				0	1	1	
Vihtori								1	1	1	0	6	6	
Viktor		1				1	2	1	2	1	3	5	8	
Viktori										1	0	1	1	
Vilhelm								1			1	0	1	
Wihtori										1	1	3	4	
Wiktor			1		1						1	1	2	
Wilhelm			2	1				1			3	1	4	
William										1	0	1	1	

315 163 478

	1880	1881	1882	1883	1884	1885	1886	1887	1888	1889	Yhteensä	Yhteensä	Yhteensä	
	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	1 etunimi muut	2 etunimi muut	Yhteensä
Adrian	1						1				0	2	2	
Akaki								1			1	0	1	
Albanus						1					1	0	1	
Albinus									1		1	0	1	
Aleksander						1	2				1	2	3	
Aleksanteri		1	2		1			2	1	1	1	1	6	10
Aleksi	1		1								1	0	3	
Aleksius				1								0	1	
Alexander					1							1	1	
Alexius	1											0	1	
Alfred								1	2			2	4	
Anton				1								1	1	
Antti			1	1		1		1				4	4	
Arthur							1					0	1	
Arvid											1	1	1	
August									1			1	1	
Aukusti	1											1	1	
Benjamin		1										0	1	
Edvard					1	2	1	1	1			3	7	
Einar											1	1	1	
Einari			1									0	1	
Eino				1				1				2	2	
Elias					1		1		1			3	3	
Emil	2	2	5	2	2	3	1	1	1	2	1	1	13	25
Emili						1						0	1	
Enok					1							1	1	
Enzio						1						0	1	
Erkki				1					1			2	2	
Erland								1				0	1	
Evert					1							1	1	
Everth						1						1	1	
Filus						1						0	1	
Filippus			1									0	1	
Filus		1			1							1	2	
Fredrik							1					1	1	
Germanus									1			0	1	
Heikki	3	2	1	2	2	1	3	3	3			18	20	
Henrik	2		1	1		1			1			5	6	
Henrikki				1	1							1	2	
Henterikki			1									1	1	
Herman	5	1	2	1		3	3		1	1		15	19	
Hermann				1								0	1	

Hjalmar						1		1		1		1	1			4	1	5				
Hugo								1								1	0	1				
Iivari				1												0	1	1				
Ilmari														1		0	1	1				
Ivan						1										1	0	1				
Jaakko	3		4	1	3	2			1		1				1	15	1	16				
Jakob				1												1	0	1				
Jaska					1				1							2	0	2				
Johan					3											3	0	3				
Johannes			1				1	1	1			1			2	4	3	7				
Jooseppi		1														0	1	1				
Juha	6		4	6	8	4	4	4	3	3						38	0	38				
Juho					2				3	2		2		3		12	0	12				
Julius		2		2		1	1	1	1	2	2		1	1	2	5	12	17				
Jussi					1											1	0	1				
Kaapo						1										0	1	1				
Kaarle								1	1							2	0	2				
Kaarlo														1		1	0	1				
Kalle	10		5	7	12	9	8	11	5	9		7				83	0	83				
Kasper						1										0	1	1				
Konstantin	1		1		1											3	0	3				
Kristian	1		1							1		1		1	1	5	1	6				
Kristiani					1	1										1	1	2				
Kustaa	3	1	6	2	2	2	6	3	2	2	8	3	4	3	3	3	3	2	1	38	18	56
Kustaavi	1															1	0	1				
Kustavi	1			1				1								1	2	3				
Kustawi						1										0	1	1				
Kvirinus							1							1		0	2	2				
Leander					1					1						1	1	2				
Martti															2	2	0	2				
Mathias							1									0	1	1				
Matias							1						1		1	2	1	3				
Matthias	1		1		1											3	0	3				
Matti			3		1		3	4	3		2		5		3	1	22	3	25			
Mattias															1	1	0	1				
Mauritsi				1												0	1	1				
Nestor					1	2	4		3		3			1		3	12	15				
Nestori	1								2			2				1	4	5				
Nikolai	6		3		1	4		1	2		1	1	3	2	3	1	2		1	14	17	31
Nikolaus								1								1	0	1				
Oskar	1					1					2				1	5	0	5				
Oskari		1	1			1										2	1	3				
Paul	1															1	0	1				
Paulinus				1	1	1		4	5	1	5		5	3		2	27	29				
Paulus							1			1	3		1			1	5	6				
Qvirinus		1									1					1	1	2				
Richardt										1						0	1	1				
Rikhard		1														0	1	1				

Ristian				1														1	0	1
Ristiani			1	1	1			1										1	3	4
Risto										1		1					2	4	0	4
Stefanus	1		1															0	2	2
Timo				1													1	2	0	2
Timoteus						2					1	1						3	1	4
Toivo												1					1	2	0	2
Valde										1								1	0	1
Vale														3			1	4	0	4
Valentin							1			1		1	3		3	2	6	4	13	17
Verner																2		0	2	2
Vihtori	1	2	1	1	2	2	2	3	2	2	2	5	2	2	1	1		15	18	33
Vilhelm													1					1	0	1
Villiam												1				2		1	2	3
Wale																	1	1	0	1
Walentin									1								2	1	2	3
Wihtori	4		1	3				3	2									3	10	13
Wiktor	1							2										0	3	3
Wilhelm								1										0	1	1
Wilho			1					1										1	1	2
William					1													0	1	1
Zefanias														1				1	0	1

424 228 652

	1890		1891		1892		1893		1894		1895		1896		1897		1898		1899		1900		1901		Yhteensä		
	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	1 etunimi	muut	Yhteensä
Aaprami															1								1		0	1	1
Aarne															1								2		3	0	3
Abel																						1		0	1	1	
Adolf																								1	0	1	1
Akseli		1									1		1	1		1	1	1				1	1	2	5	6	11
Albanus	1											1													1	1	2
Albert															1										0	1	1
Albertti																							1		0	1	1
Albin			3	4		1	1	1	3	1					3	1	1						1	8	12	20	
Albini												1	1							1	1		2		2	4	6
Albinus	1			4		3		4	2			3			1		1							3	16	19	
Aleksander		1																							0	1	1
Aleksanteri				1				1		1		1		1	2	1	1	1	1			1		6	4	10	
Aleksi			1		1					2														4	0	4	
Alfred	1	1	4	1		2	2		1															7	5	12	
Alvar													1											1	0	1	
Alvari																				1				0	1	1	
Anders																			1					1	0	1	
Anselm							1																	0	1	1	
Anshelm													1											1	0	1	
Aron							1																	0	1	1	
Artturi									1														2	0	3	3	
Arvid	1			1							1		1				1					1		2	4	6	
August					1		1																	2	0	2	
Augusti																							1		1	0	1
Aukusti		2			1			1	2				1	1	2	1						1	1	8	5	13	
Brynolf							1																	0	1	1	
David							1																	1	0	1	
Edvard			1				1		1		1				1		2	1	1			2	1	4	7	11	
Edvin				1		3		1		1	2		6		2							1	2	18	1	19	
Eeli	1																							1	0	1	
Eemeli																							1	1	1	2	
Eemil															1							2	2	1	3	3	6
Einar		1					1										1						1	0	4	4	
Einari													1				1						1	0	3	3	
Eino						1						1												2	0	2	
Elias				1			1							1							1			3	1	4	
Emil	1			1				2	1	1	2	2	3	6						2			8	13	21		
Ensio													1											0	1	1	
Erkki				2																				2	0	2	
Evert						1					1													1	1	2	
Filemon						1									1									1	1	2	
Filus							1				1												1	2	2	3	

Frans																			1	0	1
Fredrik								2													2
Freed																					1
Gideon								1													0
Heikki	1	1			1			1	1				2		1						7
Henrik			1		1	1		1		1	3	2		1	1	1		1	1		6
Herman	1	1			1			1	1		1	1					1	2	1		6
Hesekiel																					0
Hjalmar	1	1	1						1			1		1						1	2
Iisakki			1																		0
Ilmari						1			1	1	1	1									0
Jaakko					2								1					1			4
Jaakoppi										1		1		2		1					0
Joel									1			1				2					0
Johan			1								1							1	1		4
Johannes		1		2			3	1	1	1	1	1								1	1
Jooseppi				1										1							1
Juha								3	1		5	2		4				1			15
Juho	5	2	1		6	4		2			1			1					1		23
Julius		1																	1		2
Jussi									1	1											2
Kaarle	1				3	2			2				1	1		1					11
Kaarlo					1																1
Kalle	7	#		6	5			#	#		6	8	4		3		7				76
Konstantin				1																	1
Kristian	1					1		1				1	1				1		1		2
Kustaa	1	2	4	1	2	1	2	2	3	1	2	1	1	1	3	1	2	2	1		17
Lahja														1							1
Lauri							4				1	1		4		1		1			12
Leander															1						0
Leo										1											0
Maunu					1																1
Martti		1	2	1		1											1				4
Mathias			1							1		1									2
Matias				1	1		1							1							2
Matti	3	2		6		7	4	1	2	2				4		3		4			38
Mikael																		1			0
Nestor		2	1								1						1				2
Nestori				1						1											1
Niilo										1											1
Nikolai	1	2	1		3	3	1	1		1	1			1	1	1		3	1	1	8
Olavi						1															0
Onni			1																		1
Oskar			1	1		1			2	1							1		1		6
Oskari							1		2	1			1		1						4
Paulinus					2					1							1				1
Paulus	1												1	1	1						3
Reino									1				2				2				4

